

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 131/01	Poslední publikace Soudníhodvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	--	---

Soudní dvůr

2019/C 131/02	Složení přísahy nového člena Soudního dvora	2
---------------	---	---

2019/C 131/03	Složení přísahy nového člena Soudního dvora	3
---------------	---	---

Tribunál

2019/C 131/04	Složení přísahy nového člena Tribunálu	4
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 131/05	C-322/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court — Irsko) — Eugen Bogatu v. Minister for Social Protection („Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 67 — Žádost o rodinné dávky podaná osobou, která přestala vykonávat zaměstnání v příslušném členském státě, ale i nadále v něm pobývá — Nárok na rodinné dávky pro rodinné příslušníky s bydlištěm v jiném členském státě — Podmínky způsobilosti“)	5
---------------	--	---

2019/C 131/06	Věc C-345/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — Řízení zahájené Sergejsem Buividsem („Řízení o předběžné otázce — Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Článek 3 — Oblast působnosti — Obrazový záznam příslušníků policie na policejní služebně při provádění procesních úkonů — Zveřejnění na internetových stránkách pro sdílení videozáznamů — Článek 9 — Zpracování osobních údajů výlučně pro účely žurnalistiky — Pojem — Svoboda projevu — Ochrana soukromí“)	6
2019/C 131/07	Věc C-423/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Den Haag — Nizozemsko) — Staat der Nederlanden v. Warner-Lambert Company LLC („Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Článek 11 — Generické léčivé přípravky — Souhrn údajů o přípravku — Vyloučení odkazů na indikace nebo lékové formy, které byly v okamžiku, kdy byl generický léčivý přípravek uveden na trh, ještě chráněny patentovým právem“)	6
2019/C 131/08	Věc C-434/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Řízení o předběžné otázce — Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Odpočet DPH — Určení osoby povinné k dani, která je povinna odvést DPH — Uplatnění odchylujícího se opatření se zpětnou účinností — Zásada právní jistoty“)	7
2019/C 131/09	Věc C-531/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Vetsch Int. Transporte GmbH („Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 143 odst. 1 písm. d) — Osvobození od DPH při dovozu — Dovoz s následným přemístěním zboží uvnitř Společenství — Následné dodání zboží uvnitř Společenství — Daňový únik — Odepření osvobození od daně — Podmínky“)	8
2019/C 131/10	Věc C-535/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — NK, insolvenční správce pro PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI v. BNP Paribas Fortis NV („Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 a (ES) č. 1346/2000 — Oblasti působnosti — Úpadek soudního vykonavatele — Žaloba podaná správcem podstaty pověřeným správou a likvidací společnosti v úpadku“)	9
2019/C 131/11	Věc C-554/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — Rebecka Jonsson v. Société du Journal L'Est Républicain („Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Evropské řízení o drobných nárocích — Nařízení (ES) č. 861/2007 — Článek 16 — „Strana, která neměla úspěch ve věci“ — Náklady řízení — Rozdělení — Článek 19 — Procesní právo členských států“)	9
2019/C 131/12	Věc C-562/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional — Španělsko) — Nestrade SA v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) („Řízení o předběžné otázce — Trináctá směrnice 86/560/EHS — Úprava vracení daně z přidané hodnoty (DPH) — Zásady rovnocennosti a efektivity — Podnik neusazený v Evropské unii — Dřívější a pravomocné rozhodnutí o odmítnutí vracení DPH — Nesprávné identifikační číslo k DPH“)	10

2019/C 131/13	Věc C-630/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinskiog suda u Rijeci — Chorvatsko) — Anica Miliivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen („Řízení o předběžné otázce — Články 56 a 63 SFEU — Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Vnitrostátní právní úprava stanovující neplatnost smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených věřitelem bez oprávnění — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 17 odst. 1 — Smlouva o úvěru uzavřená fyzickou osobou za účelem poskytování turistických ubytovacích služeb — Pojem „spotřebitel“ — Článek 24 bod 1 — Výlučná příslušnost v oblasti věcných práv k nemovitostem — Žaloba znějící na určení neplatnosti smlouvy o úvěru a na výmaz vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí“)	11
2019/C 131/14	Věc C-710/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio („Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 48 odstavec 3 — Hodnocení a ověřování technické způsobilosti hospodářských subjektů — Vnitrostátní ustanovení, jež nelze považovat za provedení směrnice 2004/18 — Absence přímého a bezpodmínečného odkazu na unijní právo — Absence žádosti založené na existenci určitého přeshraničního zájmu — Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)	12
2019/C 131/15	Věc C-49/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španělsko) — Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia („Řízení o předběžné otázce — Úsporná rozpočtová opatření — Snižování platů ve vnitrostátní veřejné správě — Metody — Rozdílné dopady — Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 1 a odst. 2 písm. b) — Listina základních práv Evropské unie — Článek 21 — Nezávislost soudců — Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU“)	13
2019/C 131/16	věc C-154/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Labour Court — Irsko) — Tomás Horgan, Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Irsko, Attorney General („Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Nepřímá diskriminace na základě věku — Nově přijatí učitelé do zaměstnání — Platová stupnice a zařazení do platových stupňů při přijetí do zaměstnání, které jsou méně výhodné než ty, které platí v případech již zaměstnaných učitelů“)	14
2019/C 131/17	Věc C-179/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Gent — Belgie) — Ronny Rohart v. Federales Pensioendienst („Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nároky na důchod na základě vnitrostátního důchodového systému pro zaměstnance — Nezohlednění doby povinné vojenské služby vykonané úředníkem Evropské unie po nástupu do funkce — Zásada loajální spolupráce“)	14
2019/C 131/18	Věc C-231/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Oldenburg — Německo) — NK („Řízení o předběžné otázce — Doprava — Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Nařízení (EU) č. 165/2014 — Povinnost používat tachograf — Výjimka pro vozidla používaná pro přepravu živých zvířat z hospodářství na místní trhy a naopak nebo z trhů na místní jatka“)	15
2019/C 131/19	Věc C-492/18 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného proti TC („Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkací rozkaz — Článek 12 — Držení vyžádané osoby ve vazbě — Článek 17 — Lhůty pro přijetí rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu — Vnitrostátní právní předpis, podle kterého se výkon vazby i bez návrhu přerušuje po 90 dnech od zatčení — Konformní výklad — Stavení lhůt — Listina základních práv Evropské unie — Článek 6 — Právo na svobodu a bezpečnost — Různé výklady vnitrostátního právního předpisu — Jednoznačnost a předvídatelnost“)	16
2019/C 131/20	Věc C-571/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Felisminem Pereirou proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 13. července 2018 ve věci T-606/16, Pereira v. Komise	17

2019/C 131/21	Věc C-577/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Petrussem Kerstensem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 26. června 2018 ve věci T-757/17, Kerstens v. Komise.....	17
2019/C 131/22	Věc C-669/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. října 2018 společností Adis Higiene, S.L., proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 10. srpna 2018 ve věci T-309/18, Adis Higiene v. EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus).....	17
2019/C 131/23	Věc C-711/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. listopadu 2018 — Ascopiave SpA a další v. Ministero dello Sviluppo Economico a další.....	18
2019/C 131/24	Věc C-754/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 3. prosince 2018 — Ryanair Designated Activity Company v. Országos Rendőr-főkapitányság ...	18
2019/C 131/25	Věc C-763/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. prosince 2018 společností Wallapop, S.L., proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 3. října 2018 ve věci T-186/17, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop).....	20
2019/C 131/26	Věc C-830/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Německo) dne 28. prosince 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße v. PF a další.....	21
2019/C 131/27	Věc C-835/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne 24. prosince 2018 — SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Věc C-9/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 3. ledna 2019 — SC Miltiv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.....	22
2019/C 131/29	Věc C-32/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 18. ledna 2019 — AT v. Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	Věc C-47/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 25. ledna 2019 — HA v. Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	Věc C-77/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 1. února 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.....	25
2019/C 131/32	Věc C-79/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2019 Litevskou republikou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2018 ve věci T-508/15, Litevská republika v. Evropská komise	26

2019/C 131/33	Věc C-100/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 8. února 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT).....	27
2019/C 131/34	Věc C-107/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obvodním soudem pro Prahu 9 (Česká republika) dne 12. února 2019 — XR v. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.	28
2019/C 131/35	Věc C-119/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-518/16, Carreras Sequeros a další v. Komise	29
2019/C 131/36	Věc C-122/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Hamasem proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 14. prosince 2018 ve věci T-400/10 RENV, Hamas v. Rada.....	30
2019/C 131/37	Věc C-126/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2019 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-518/16, Carreras Sequeros a další v. Komise	31
2019/C 131/38	Věc C-132/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2019 Groupe Canal + proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. prosince 2018 ve věci T-873/16, Groupe Canal + v. Komise	33
2019/C 131/39	Věc C-160/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Comune di Milano proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve věci T-167/13, Comune di Milano v. Evropská komise	34
2019/C 131/40	Věc C-167/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosinec 2018 ve věci T-683/15, Freistaat Bayern v. Evropská komise	35
2019/C 131/41	Věc C-171/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2018 ve spojených věcech T-722/15, T-723/15 a T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. a další v. Evropská komise.....	36
Tribunál		
2019/C 131/42	Věc T-292/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2019 — Vakakis kai Synergates v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Střet zájmů — Povinnost řádné péče — Ztráta příležitosti — Náhrada“).	38
2019/C 131/43	Spojené věci T-131/16 a T-263/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Belgie a Magnetrol International v. Komise („Státní podpory — Režim podpor zavedený Belgií — Rozhodnutí, kterým se režim podpor prohlašuje za neslučitelný s vnitřním trhem a za protiprávní a kterým se nařizuje navrácení vyplacené podpory — Předběžné daňové rozhodnutí (tax ruling) — Zdanění nadměrného zisku — Daňová autonomie členských států — Pojem „režim podpor“ — Další prováděcí opatření“).	39

2019/C 131/44	Věc T-679/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2019 — Athletic Club v. Komise („Státní podpory — Podpora poskytnutá španělskými orgány ve prospěch některých profesionálních fotbalových klubů — Preferenční daňová sazba uplatněná v rámci daně z příjmů klubů, kterým bylo povoleno využít postavení neziskové organizace — Rozhodnutí o neslučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Opatření na nižší, než státní úrovni — Selektivní povaha — Narušení hospodářské soutěže — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Změna existující podpory — Povinnost uvést odůvodnění“)	40
2019/C 131/45	Věc T-903/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — RE v. Komise („Osobní údaje — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů — Právo na přístup k těmto údajům — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — E-mail odkazující na předchozí částečné odepření přístupu bez provedení nového přezkumu — Pojem „napadnutelný akt“ ve smyslu článku 263 SFEU — Pojem čistě potvrzující akt — Použitelnost v oblasti přístupu k osobním údajům — Nové a podstatné skutečnosti — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění“)	40
2019/C 131/46	Věc T-91/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — L v. Parlament („Veřejná služba — Akreditovaní parlamentní asistenti — Volno z důvodu nemoci — Volno z důvodu nemoci strávené mimo místo výkonu zaměstnání — Neoprávněná nepřítomnost — Článek 60 služebního řádu — Náležitá péče — Zásada řádné správy“)	41
2019/C 131/47	Věc T-366/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Polsko v. Komise („EFRR — Odmítnutí potvrdit finanční příspěvek na velký projekt — Článek 41 odst. 1 nařízení (ES) č. 1083/2006 — Posouzení provázanosti velkého projektu s prioritami operačního programu — Článek 41 odst. 2 nařízení č. 1083/2006 — Překročení lhůty“)	42
2019/C 131/48	Věc T-34/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Giove Gas v. EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie CALOON — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	42
2019/C 131/49	Věc T-63/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Torro Entertainment v. EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TORRO Grande MEAT IN STYLE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie TORO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 94 odst. 1 první věta nařízení 2017/1001 — Povinnost postupovat s řádnou péčí — Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)	43
2019/C 131/50	Věc T-123/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Vyobrazení srdce) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující srdce — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	44
2019/C 131/51	Věc T-162/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Beko v. EUIPO — Acer (ALTUS) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ALTUS — Starší národní slovní ochranné známky ALTOS — Řízení o zrušení některých starších ochranných známek zahájená před vnitrostátními orgány — Nebezpečí záměny — Pozastavení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)	45
2019/C 131/52	Věc T-524/16 R: Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 15. února 2019 — Aresu v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Úředníci — Reforma služebního řádu z 1. ledna 2014 — Snížený počet dnů dovolené za kalendářní rok — Nahrazení doby na cestu dovolenou ve vlasti — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“)	45

2019/C 131/53	Věc T-768/17: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Comprojecto-Proyectos e Construções a další v. ECB („Žaloba pro nečinnost, na neplatnost a na náhradu škody — Hospodářská a měnová politika — Dohled nad úvěrovými institucemi — Protiprávní jednání, jichž se údajně dopustily některé portugalské úvěrové instituce — Implicitní zamítnutí výzvy k jednání určené ECB — Částečně zjevná nepřípustnost — Částečně zjevný nedostatek pravomoci — Žaloba po právní stránce částečně zjevně zcela neopodstatněná“)	46
2019/C 131/54	Věc T-817/17: Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2019 — Shokker v. EASA („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — EASA — Přijímání zaměstnanců — Výběrové řízení — Zápis žalobce na rezervní seznam úspěšných uchazečů — Zrušení nabídky pracovního místa zaslané žalobci — Odpovědnost — Neexistence protiprávního jednání EASA — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	47
2019/C 131/55	Věc T-125/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Associazione GranoSalus v. Komise („Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka glyfosát — Obnovení zařazení do přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 — Nedostatek osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)	48
2019/C 131/56	Věc T-137/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Chrome Hearts v. EUIPO — Shenzhen Van St. Lnh Jewelry (Vyobrazení kříže) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující kříž — Zrušení napadeného rozhodnutí — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	48
2019/C 131/57	Věc T-224/18 RII: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 14. února 2019 — PV v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Disciplinární řízení — Snížení platu na nulu — Změna okolností — Nepřípustnost — Absence nových skutečností“)	49
2019/C 131/58	Věc T-258/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Brunke v. Komise („Žaloba pro nečinnost — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Neexistence výzvy k jednání — Druhá výzva k jednání — Zjevná nepřípustnost — Návrh deklaratorní povahy — Návrh na vydání soudního příkazu — Zjevný nedostatek příslušnosti“)	50
2019/C 131/59	Věc T-376/18: Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2019 — Front Polisario v. Rada („Žaloba na neplatnost — Mezinárodní dohody — Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu — Rozhodnutí o zmocnění k zahájení jednání mezi Unií a Marokem s cílem změnit dohodu o partnerství — Neexistence přímého dotčení — Nepřípustnost“)	50
2019/C 131/60	Věc T-429/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. února 2019 — BRF a SHB Comercio e Industria de Alimentos v. Komise („Návrh na předběžné opatření — Veřejné zdraví — Prováděcí nařízení (EU) 2018/700 — Změna seznamu třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii — Nedostatek naléhavosti — Vážení zájmů“)	51
2019/C 131/61	Věc T-511/18: Žaloba podaná dne 4. února 2019 — XH v. Komise.	52
2019/C 131/62	Věc T-65/19: Žaloba podaná dne 5. února 2019 — AI v. ECDC	53
2019/C 131/63	Věc T-77/19: Žaloba podaná dne 9. února 2019 — Alcar Aktiebolag v. EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)	54
2019/C 131/64	Věc T-79/19: Žaloba podaná dne 12. února 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol v. Komise	55
2019/C 131/65	Věc T-101/19: Žaloba podaná dne 18. února 2019 — Rezon v. EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	Věc T-106/19: Žaloba podaná dne 20. února 2019 — Abarca v. EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	Věc T-726/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — VFP v. Komise	58
2019/C 131/68	Věc T-60/18: Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment v. EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT).....	58
2019/C 131/69	Věc T-725/18: Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2019 — Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT)	59

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

(2019/C 131/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 122, 1.4.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 112, 25.3.2019

Úř. věst. C 103, 18.3.2019

Úř. věst. C 93, 11.3.2019

Úř. věst. C 82, 4.3.2019

Úř. věst. C 72, 25.2.2019

Úř. věst. C 65, 18.2.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

Složení přísahy nového člena Soudního dvora

(2019/C 131/02)

Pan Pikamäe, který byl jmenován generálním advokátem Soudního dvora na období od 5. února 2019 do 6. října 2024 rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 1. února 2019 ⁽¹⁾, složil dne 6. února 2019 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 32, 4.2.2019, s. 7.

Složení přísahy nového člena Soudního dvora

(2019/C 131/03)

Pan Kumin, který byl jmenován soudcem Soudního dvora na období od 12. března 2019 do 6. října 2024 rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 6. března 2019 ⁽¹⁾, složil dne 20. března 2019 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 12.3.2019, s. 32.

TRIBUNÁL

Složení přísahy nového člena Tribunálu

(2019/C 131/04)

Paní Frendo, která byla jmenována soudkyní Tribunálu na období od 11. března 2019 do 31. srpna 2019 rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 6. března 2019 ⁽¹⁾, složila dne 20. března 2019 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 69, 11.3.2019, s. 50.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court — Irsko) — Eugen Bogatu v. Minister for Social Protection

(C-322/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 67 — Žádost o rodinné dávky podaná osobou, která přestala vykonávat zaměstnání v příslušném členském státě, ale i nadále v něm pobývá — Nárok na rodinné dávky pro rodinné příslušníky s bydlištěm v jiném členském státě — Podmínky způsobilosti“)

(2019/C 131/05)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Eugen Bogatu

Žalovaný: Minister for Social Protection

Výrok

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, a zejména jeho článek 67 ve spojení s čl. 11 odst. 2 nařízení, musí být vykládáno v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, způsobilost určité osoby pro získání rodinných dávek v příslušném členském státě nevyžaduje, aby tato osoba vykonávala v tomto členském státě zaměstnání ani aby jí tento stát vyplácel peněžitou dávkou z důvodu nebo v důsledku takové činnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. 277, 21.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — Řízení zahájené Sergejsem Buividsem

(Věc C-345/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Článek 3 — Oblast působnosti — Obrazový záznam příslušníků policie na policejní služebně při provádění procesních úkonů — Zveřejnění na internetových stránkách pro sdílení videozáznamů — Článek 9 — Zpracování osobních údajů výlučně pro účely žurnalistiky — Pojem — Svoboda projevu — Ochrana soukromí“)

(2019/C 131/06)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Sergejs Buivids

za přítomnosti: Datu valsts inspekcija

Výrok

- 1) Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že obrazový záznam příslušníků policie na služebně v průběhu podávání výpovědi a zveřejnění takto pořízeného záznamu na internetových stránkách, na které mohou uživatelé nahrávat různá videa a zároveň je na nich sledovat a sdílet, spadají do oblasti působnosti této směrnice.
- 2) Článek 9 směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že takové skutkové okolnosti, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, tedy obrazový záznam příslušníků policie na služebně v průběhu podávání výpovědi a zveřejnění takto pořízeného záznamu na internetových stránkách, na které mohou uživatelé nahrávat různá videa a zároveň je na nich sledovat a sdílet, mohou představovat zpracování osobních údajů výlučně pro účely žurnalistiky ve smyslu tohoto ustanovení, pokud ze zmíněného záznamu vyplývá, že jediným účelem jeho pořízení a zveřejnění je zpřístupnit veřejnosti informace, názory či myšlenky, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21. 8. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Den Haag — Nizozemsko) — Staat der Nederlanden v. Warner-Lambert Company LLC

(Věc C-423/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Článek 11 — Generické léčivé přípravky — Souhrn údajů o přípravku — Vyloučení odkazů na indikace nebo lékové formy, které byly v okamžiku, kdy byl generický léčivý přípravek uveden na trh, ještě chráněny patentovým právem“)

(2019/C 131/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staat der Nederlanden

Žalovaná: Warner-Lambert Company LLC

Výrok

Článek 11 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/26/EU ze dne 25. října 2012 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud v rámci takového řízení o vydání registrace léčivého přípravku, jako je řízení v původním řízení, oznámí žadatel či držitel registrace léčivého přípravku pro generický léčivý přípravek příslušnému vnitrostátnímu orgánu příbalovou informaci nebo souhrn údajů o tomto léčivém přípravku, který neobsahuje odkaz na indikace nebo lékové formy, které byly v okamžiku, kdy byl uvedený léčivý přípravek uveden na trh, ještě chráněny patentovým právem, jedná se o žádost o omezení rozsahu registrace léčivého přípravku pro dotčený generický léčivý přípravek.

(¹) Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-434/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Odpočet DPH — Určení osoby povinné k dani, která je povinna odvést DPH — Uplatnění odchylujícího se opatření se zpětnou účinností — Zásada právní jistoty“)

(2019/C 131/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Human Operator Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Unijní právo brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví uplatnění opatření odchylovajícího se od článku 193 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, ještě předtím, než byl unijní akt povolující uvedenou odchylku oznámen členskému státu, který o povolení žádal, třebaže uvedený unijní akt neuvádí žádný údaj o jeho vstupu v platnost nebo datu začátku jeho použitelnosti, a to i tehdy, když uvedený členský stát vyjádřil přání, aby se uvedená odchylka uplatnila se zpětnou účinností.

(¹) Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(Věc C-531/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 143 odst. 1 písm. d) — Osvobození od DPH při dovozu — Dovozy s následným přemístěním zboží uvnitř Společenství — Následné dodání zboží uvnitř Společenství — Daňový únik — Odepření osvobození od daně — Podmínky“)

(2019/C 131/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Vetsch Int. Transporte GmbH

za přítomnosti: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Výrok

Článek 143 písm. d) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a čl. 143 odst. 1 písm. d) této směrnice, ve znění směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 25. června 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty při dovozu, uvedené v těchto ustanoveních, nesmí být odepřeno dovozci určenému nebo uznanému za osobu povinnou odvést tuto daň ve smyslu článku 201 směrnice 2006/112 v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy se jednak příjemce přemístění zboží uvnitř Společenství následujícího po tomto dovozu dopustí úniku týkajícího se plnění časově následujícího po tomto přemístění, který s uvedeným přemístěním nesouvisí, a jednak žádná skutečnost neumožňuje mít za to, že dovozce věděl nebo měl vědět o tom, že toto pozdější plnění bylo součástí úniku, jehož se dopustil příjemce.

(¹) Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — NK, insolvenční správce pro PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI v. BNP Paribas Fortis NV

(Věc C-535/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 a (ES) č. 1346/2000 — Oblasti působnosti — Úpadek soudního vykonavatele — Žaloba podaná správcem podstaty pověřeným správou a likvidací společnosti v úpadku“)

(2019/C 131/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: NK, insolvenční správce pro PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV a PI

Žalovaná: BNP Paribas Fortis NV

Výrok

Článek 1 odst. 1 a odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že taková žaloba, jako je žaloba dotčená ve věci v původním řízení, jejímž předmětem je návrh na náhradu škody založený na deliktní či kvazideliktní odpovědnosti, která je podaná správcem v rámci úpadekového řízení a jejíž výsledek dosažený v případě, že tato žaloba bude mít úspěch, připadá podstatě, spadá pod pojem „občanské a obchodní věci“ ve smyslu odstavce 1 uvedeného ustanovení, a tudíž spadá do věcné působnosti uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — Rebecka Jonsson v. Société du Journal L'Est Républicain

(Věc C-554/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Evropské řízení o drobných nárocích — Nařízení (ES) č. 861/2007 — Článek 16 — „Strana, která neměla úspěch ve věci“ — Náklady řízení — Rozdělení — Článek 19 — Procesní právo členských států“)

(2019/C 131/11)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Rebecka Jonsson

Odpůrkyně: Soci  te du Journal L'Est Républicain

Výrok

Článek 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)   . 861/2007 ze dne 11.   ervence 2007, kter  m se zavádí evropsk   řízení o drobných nárocích, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle n  z v p  pad  , kdy m     castn  k řízení ve sporu úspěch jen   aste  n  , m   e vnitrostátní soud nařídit, aby ka  d   z   castn  k   řízení nesl vlastní náklady řízení, nebo může tyto náklady mezi   castn  ky řízení rozdělit. V takov  m p  pad   je vnitrostátnímu soudu v zásadě zachována mo  znost rozdělit   astku těchto nákladů, pokud vnitrostátní procesn   pravidla rozdělování nákladů řízení o drobných nárocích v p  shranicn  ch p  p  dech nejsou m  n   p  zniv  a než procesn   pravidla, jimiž se řídí podobn   situace podléhající vnitrostátnímu právu, a pokud procesn   požadavky, s nimiž je rozd  len   těchto nákladů řízení spojeno, nevedou doty  n   osoby k odmítání tohoto evropského řízení o drobných nárocích t  m, že navrhovatel, kter   měl ve sporu do zna  n   míry úspěch, ukl  d  j  , aby přesto nesl vlastní náklady řízení nebo jejich podstatnou   ast.

(¹)   ř. věst. C 402, 27.11.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14.   nora 2019 (  dost o rozhodnutí o p  edb  ţn   otázce
Audiencia Nacional — Španělsko) — Nestrade SA v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT),
Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Věc C-562/17) (¹)

(„Řízení o p  edb  ţn   otázce — Třin  ct   sm  rnice 86/560/EHS —   prava vracení dan   z p  idan   hodnoty
(DPH) — Zásady rovnocennosti a efektivit   — Podnik neusazen   v Evropsk   unii — Dř  v  j  ší a pravomocn   roz-
hodnut   o odm  tnut   vrácení DPH — Nespr  vn   identifika  n     slo k DPH“)

(2019/C 131/12)

Jednací jazyk:   pan  l  stina

Předkládající soud

Audiencia Nacional

  castn  k   p  vodn  ho řízení

  alobkyn  : Nestrade SA

  alovan  : Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Výrok

Ustanovení třin  ct   směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dan   z obratu —   prava vracení dan   z přidané hodnoty osobám povinn  m k dani neusazeným na území Společenství, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby   lensk   stát — pro   cely uplatn  n   nároku na vr  cen   DPH —   asov   omezil mo  znost opravit chybn   faktury, například opravou identifikačního čsla k DPH, kter   bylo na faktuře p  vodn   uvedeno, pokud jsou dodr  zeny zásady rovnocennosti a efektivitě, což p  řislu   ověřit předkládajícímu soudu.

(¹)   ř. věst. C 437, 18. 12. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinskog suda u Rijeci — Chorvatsko) — Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Věc C-630/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Články 56 a 63 SFEU — Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Vnitrostátní právní úprava stanovující neplatnost smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených věřitelem bez oprávnění — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 17 odst. 1 — Smlouva o úvěru uzavřená fyzickou osobou za účelem poskytování turistických ubytovacích služeb — Pojem „spotřebitel“ — Článek 24 bod 1 — Výlučná příslušnost v oblasti věcných práv k nemovitostem — Žaloba znějící na určení neplatnosti smlouvy o úvěru a na výmaz vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí“)

(2019/C 131/13)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski Sud u Rijeci

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Anica Milivojević

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Výrok

- 1) Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, jejímž účinkem je mj. to, že smlouvy o úvěru a právní akty založené na těchto smlouvách uzavřené na území tohoto členského státu mezi dlužníkem a věřitelem usazeným v jiném členském státě, který není držitelem povolení vydaného příslušným orgánem prvně uvedeného členského státu k tomu, aby mohl vykonávat svou činnost na jeho území, jsou od počátku absolutně neplatné, a to i když byly uzavřeny dříve, než uvedená právní úprava nabyla účinnosti.
- 2) Článek 4 odst. 1 a článek 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v rámci sporů týkajících se smluv o úvěru s mezinárodním prvkem, které spadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení, umožňuje dlužníkům podání žaloby proti věřiteli, který není držitelem povolení vydaného příslušnými orgány uvedeného členského státu k tomu, aby mohl vykonávat svou činnost na jeho území, u soudů státu, ve kterém má tento věřitel sídlo, nebo u soudů místa, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, zatímco uvedený věřitel může žalobu proti dlužníkovi podat jen u soudů státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, bez ohledu na to, zda je spotřebitelem, nebo podnikatelem.

- 3) Článek 17 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že dlužník, který uzavřel smlouvu o úvěru, aby uskutečnil rekonstrukci v nemovitosti, v níž má bydliště, zejména za účelem poskytování turistických ubytovacích služeb, nemůže být považován za „spotřebitele“ ve smyslu uvedeného ustanovení, ledaže by s ohledem na kontext plnění, na které byla smlouva uzavřena, tato měla z celkového pohledu tak malý vztah k dané podnikatelské činnosti, že by bylo zřejmé, že smlouva byla uzavřena převážně k soukromým účelům, což musí ověřit předkládající soud.
- 4) Článek 24 bod 1 první pododstavec nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba znějící na výmaz vkladu hypotečního zástavního práva do katastru nemovitostí představuje žalobu, „jejímž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem“ ve smyslu uvedeného ustanovení, avšak pod tento pojem nespadá žaloba na prohlášení neplatnosti úvěrové smlouvy a notářské listiny týkající se vzniku hypotečního zástavního práva zajišťujícího závazky z uvedené smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio

(Věc C-710/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 48 odstavec 3 — Hodnocení a ověřování technické způsobilosti hospodářských subjektů — Vnitrostátní ustanovení, jež nelze považovat za provedení směrnice 2004/18 — Absence přímého a bezpodmínečného odkazu na unijní právo — Absence žádosti založené na existenci určitého přeshraničního zájmu — Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2019/C 131/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Odpůrce: Comune di Tarvisio

Za přítomnosti: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera a Gabrieleho Indoviny

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) rozhodnutím ze dne 28. září 2017 je nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španělsko) — Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia

(Věc C-49/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Úsporná rozpočtová opatření — Snižování platů ve vnitrostátní veřejné správě — Metody — Rozdílné dopady — Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 1 a odst. 2 písm. b) — Listina základních práv Evropské unie — Článek 21 — Nezávislost soudců — Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU“)

(2019/C 131/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Účastníci původního řízení

Žalobce: Carlos Escribano Vindel

Žalovaný: Ministerio de Justicia

Výrok

- 1) Článek 21 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že tato ustanovení — s výhradou ověření, které musí provést předkládající soud — nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v rámci obecných opatření na snižování platů, která souvisejí s odstraňováním nadměrného rozpočtového deficitu, stanovila různé procentní sazby snížení základních platů kariérních soudců a jejich příplatků, což podle předkládajícího soudu vedlo nakonec k tomu, že platy kariérních soudců spadajících do dvou platových skupin pro nižší kategorie kariérních soudců byly sníženy v poměru výrazněji než platy kariérních soudců spadajících do platové skupiny pro vyšší kategorie kariérních soudců, třebaže prvně zmínění soudci pobírají nižší platy, jsou zpravidla mladší a mají zpravidla méně odpracovaných let než poslední zmínění soudci.
- 2) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že zásada nezávislosti soudců nebrání tomu, aby se vůči žalobci v původním řízení uplatnila taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která bez ohledu na povahu vykonávaných funkcí, počet odpracovaných let a na důležitost plněných úkolů stanovila v rámci obecných opatření na snižování platů, která souvisejí s odstraňováním nadměrného rozpočtového deficitu, různé procentní sazby snížení základních platů kariérních soudců a jejich příplatků, což podle předkládajícího soudu vedlo nakonec k tomu, že platy kariérních soudců spadajících do dvou platových skupin pro nižší kategorie kariérních soudců byly sníženy v poměru výrazněji než platy kariérních soudců spadajících do platové skupiny pro vyšší kategorie kariérních soudců, třebaže prvně zmínění soudci pobírají nižší platy než poslední zmínění soudci, pokud je platové ohodnocení, které je žalobci v původním řízení vypláceno na základě snížení platu dotčeného ve věci v původním řízení, úměrné významu funkcí, které vykonává, a zaručuje tak nezávislost jeho rozhodování, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Labour Court — Irsko) — Tomás Horgan, Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Irsko, Attorney General

(věc C-154/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Nepřímá diskriminace na základě věku — Nově přijatí učitelé do zaměstnání — Platová stupnice a zařazení do platových stupňů při přijetí do zaměstnání, které jsou méně výhodné než ty, které platí v případě již zaměstnaných učitelů“)

(2019/C 131/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Labour Court, Irsko

Účastníci původního řízení

Žalobci: Tomás Horgan, Claire Keegan

Žalovaní: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Irsko, Attorney General

Výrok

Článek 2 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že takové opatření, jako je opatření dotčené ve věci v původním řízení, které v případě přijetí do zaměstnání nových učitelů od určitého data stanoví platovou stupnici a zařazení do platových stupňů, které jsou méně výhodné než ty, které se na základě pravidel platných před tímto opatřením vztahovaly na učitele přijaté do zaměstnání před tímto datem, nepředstavuje nepřímou diskriminaci na základě věku ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Gent — Belgie) — Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst

(věc C-179/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nároky na důchod na základě vnitrostátního důchodového systému pro zaměstnance — Nezohlednění doby povinné vojenské služby vykonané úředníkem Evropské unie po nástupu do funkce — Zásada loajální spolupráce“)

(2019/C 131/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ronny Rohart

Žalovaná: Federale Pensioendienst

Výrok

Článek 4 odst. 3 SEU ve spojení se služebním řádem úředníků Evropské unie zavedeným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž je při určování nároků na důchod pracovníka, který vykonával zaměstnání jakožto zaměstnanec v tomto členském státě před tím, než se stal úředníkem Evropské unie, a vykonával, když se stal úředníkem Unie, povinnou vojenskou službu v tomto členském státě, tomuto pracovníkovi odepřen nárok na to, aby doba, kterou strávil v rámci vojenské služby, byla považována za skutečně odpracovanou dobu jakožto zaměstnance, přičemž nárok na to, aby doba, kterou strávil v rámci vojenské služby, byla považována za skutečně odpracovanou dobu jakožto zaměstnance, by měl, kdyby v okamžiku, kdy byl povolán k výkonu této služby nebo po dobu alespoň jednoho roku v průběhu tří let následujících po skončení jeho vojenské služby vykonával zaměstnání, na které se vztahuje vnitrostátní důchodový systém.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberlandesgericht Oldenburg — Německo) — NK**

(Věc C-231/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Nařízení (EU) č. 165/2014 — Povinnost používat tachograf — Výjimka pro vozidla používaná pro přepravu živých zvířat z hospodářství na místní trhy a naopak nebo z trhů na místní jatka“)

(2019/C 131/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Oldenburg

Účastník původního řízení

Navrhovatel: NK

Za přítomnosti: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Výrok

Výraz „místní trhy“ uvedený v čl. 13 odst. 1 písm. p) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že nemůže označovat ani transakci uskutečněnou mezi velkoobchodníkem s

dobytkem a zemědělcem ani samotného velkoobchodníka s dobytkem, takže výjimka upravená v tomto ustanovení nemůže být rozšířena i na vozidla přepravující živá zvířata přímo z hospodářství na místní jatka.

(¹) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného proti TC**

(Věc C-492/18 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkací rozkaz — Článek 12 — Držení vyžádané osoby ve vazbě — Článek 17 — Lhůty pro přijetí rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu — Vnitrostátní právní předpis, podle kterého se výkon vazby i bez návrhu přerušuje po 90 dnech od zatčení — Konformní výklad — Stavení lhůt — Listina základních práv Evropské unie — Článek 6 — Právo na svobodu a bezpečnost — Různé výklady vnitrostátního právního předpisu — Jednoznačnost a předvídatelnost“)

(2019/C 131/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

TC

Výrok

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, které stanoví všeobecnou a bezpodmínečnou povinnost propustit vyžádanou osobu, která byla zatčena na základě evropského zatýkacího rozkazu, jakmile uplyne lhůta 90 dní od jejího zatčení, existuje-li velmi vážné nebezpečí, že uteče, přičemž toto nebezpečí nelze snížit na přijatelnou úroveň žádnými vhodnými opatřeními.

Článek 6 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, která umožňuje ponechání vyžádané osoby ve vazbě po dobu delší, než je těchto 90 dní, a to na základě výkladu tohoto vnitrostátního ustanovení, podle něhož se během uvedené lhůty stává, pokud se vykonávající justiční orgán rozhodne, že předloží Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo že vyčká na odpověď na předběžnou otázku, kterou položil jiný vykonávající justiční orgán, nebo že přijetí rozhodnutí o předání odloží, jelikož by ve vystavujícím členském státě mohlo existovat skutečné nebezpečí výkonu vazby za nelidských nebo ponižujících podmínek, jestliže tato judikatura nezajišťuje soulad uvedeného vnitrostátního ustanovení s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a lze z ní dovodit různé závěry ohledně doby trvání vazby.

(¹) Úř. věst. C 381, 22. 10. 2018.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Felisminem Pereirou proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 13. července 2018 ve věci T-606/16, Pereira v. Komise

(Věc C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Felismino Pereira (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 14. února 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Petrusem Kerstensem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 26. června 2018 ve věci T-757/17, Kerstens v. Komise

(Věc C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Petrus Kerstens (zástupce: C. Mourato, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 22. ledna 2019 Soudní dvůr (šestý senát) zamítl kasační opravný prostředek.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. října 2018 společností Adis Higiene, S.L., proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 10. srpna 2018 ve věci T-309/18, Adis Higiene v. EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Věc C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Adis Higiene, S.L. (zástupkyně: M. J. Sanmartín Sanmartín, advokátka)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 27. února 2019 Soudní dvůr (šestý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Adis Higiene, S.L., ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. listopadu 2018 —
Ascopiave SpA a další v. Ministero dello Sviluppo Economico a další**

(Věc C-711/18)

(2019/C 131/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Odpůrci: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Předběžná otázka

Umožňuje právo Evropské unie, a zejména společná pravidla pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem a zásady právní jistoty a legitimního očekávání, zpětné uplatnění kritérií pro určení výše náhrad, které se mají zaplatit bývalým koncesionářům, což má dopad na dřívější smluvní vztahy, nebo je takové uplatnění i s ohledem na zásadu proporcionality odůvodněné nutností ochrany jiných veřejných zájmů evropského významu souvisejících s potřebou umožnit vyšší úroveň ochrany konkurenční struktury referenčního trhu, spolu s větší ochranou uživatelů služeb, kteří by mohli nepřímo snášet účinky případného zvýšení částek, které se mají zaplatit bývalým koncesionářům?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)
dne 3. prosince 2018 — Ryanair Designated Activity Company v. Országos Rendőr-főkapitányság**

(Věc C-754/18)

(2019/C 131/24)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ryanair Designated Activity Company

Žalovaný: Országos Rendőr-főkapitányság

Předběžné otázky

- 1) Má čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS⁽¹⁾, který se týká práva vstupu, být vykládán v tom smyslu, že pro účely uvedené směrnice jak držení platné karty pobytu podle článku 10, tak držení platné karty trvalého pobytu podle článku 20, zbavují rodinného příslušníka povinnosti mít víza v okamžiku vstupu na území členského státu?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, má být článek 5 směrnice 2004/38 a jeho odstavce 2 vykládány stejným způsobem v případě, že osoba, která je rodinným příslušníkem občana Unie a nemá státní příslušnost jiného členského státu, nabyla právo trvalého pobytu ve Spojeném království, přičemž uvedený stát jí vydal kartu trvalého pobytu? Jinými slovy, je držitel karty trvalého pobytu podle článku 20 uvedené směrnice, vydané Spojeným královstvím, osvobozen od povinnosti získat vízum, bez ohledu na to, že na uvedený stát se nevztahuje ani nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, kterou zmiňuje čl. 5 odst. 2 směrnice 2004/38, ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)?
- 3) V případě kladné odpovědi na první a druhou předběžnou otázku má být držení karty trvalého pobytu vydané v souladu s článkem 20 směrnice 2004/38 považováno samo o sobě za dostatečný důkaz, že její držitel je rodinným příslušníkem občana Unie, a bez potřeby jakéhokoli dodatečného ověřování či potvrzení je oprávněn — jako rodinný příslušník — vstupovat na území jiných členských států a je osvobozen od vízové povinnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice?
- 4) V případě, že Soudní dvůr odpoví záporně na třetí předběžnou otázku, má být čl. 26 odst. 1 písm. b) a čl. 26 odst. 2 úmluvy k provedení Schengenské dohody vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce musí, kromě kontroly cestovních dokumentů zkontrolovat, zda cestující, který zamýšlí cestovat s kartou trvalého pobytu podle článku 20 směrnice 2004/38, je skutečně rodinným příslušníkem občana Unie v okamžiku vstupu?
- 5) V případě kladné odpovědi Soudního dvora na čtvrtou otázku,
 - i) v případě, že letecký dopravce nemůže určit, zda cestující, který zamýšlí cestovat s kartou trvalého pobytu podle článku 20 směrnice 2004/38, je skutečně rodinným příslušníkem občana Unie v okamžiku vstupu, má tento letecký dopravce povinnost odepřít dotčené osobě vstup na palubu letadla a odmítnout její přepravu do jiného členského státu?
 - ii) v případě, že letecký dopravce neprovede kontrolu této okolnosti a neodepře přepravu cestujícímu, který nemůže prokázat, že je rodinným příslušníkem, ale disponuje kartou trvalého pobytu, lze tomuto leteckému dopravci uložit z tohoto důvodu pokutu na základě čl. 26 odst. 2 úmluvy k provedení Schengenské dohody?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 158, s. 77.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. prosince 2018 společností Wallapop, S.L., proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 3. října 2018 ve věci T-186/17, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop)

(Věc C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Wallapop, S.L. (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a N. Porxas Roig, abogados)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví a Unipreus, S.L.

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek z důvodů uvedených v jediném důvodu kasačního opravného prostředku a určil, že sporné služby nejsou podobné;
- uložil společnosti Unipreus náhradu nákladů řízení vynaložených společností Wallapop v řízení v prvním stupni i v tomto řízení před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Wallapop, S.L., podává kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 3. října 2018 ve věci T-186/17 ⁽¹⁾ a týkajícímu se námitkového řízení zahájeného na návrh společnosti Unipreus, S.L., proti přihlášce obrazové ochranné známky Evropské unie č. 1 3 268 941, kterou podala Wallapop, S.L.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí jediný důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství ⁽²⁾ [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie] a nedodržení judikatury týkající se výkladu podobnosti služeb.

Navrhovatelka konkrétně namítá, že Tribunál nesprávně uplatnil judikaturou stanovená kritéria pro vymezení podobnosti určení ochranných známek, zejména proto, že nezohlednil pojem „uvádění na trh“ a služby, které běžně poskytuje internetové tržiště v souladu se svým zákonným a judikatorním vymezením, tedy služby zprostředkovatelské, a nikoli naopak služby uvádění na trh či služby podobné.

Toto nesprávné posouzení Tribunálu se odráží v analýze podobnosti dotčených služeb, kterou v rozsudku provádí a při které uplatňuje kritéria stanovená v judikatuře pro tyto účely (jako je povaha, způsoby distribuce, určení a vnímání nebo konkurence a komplementarita služeb).

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 3. října 2018, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, nezveřejněný, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Německo) dne 28. prosince 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße v. PF a další

(Věc C-830/18)

(2019/C 131/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v odvolacím řízení: Landkreis Südliche Weinstraße

Odpůrci v odvolacím řízení: PF a další

Účastník řízení: Vertreter des öffentlichen Interesses

Předběžné otázky

1. Musí se čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie ⁽¹⁾ (Úř. věst. L 141, s. 1) vykládat v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátního práva, které omezuje povinnost vnitrostátních územních společenství (okresů) zajistit školní dopravu na obyvatele nadřazeného členského státu federace (spolkové země), má nepřímo diskriminační účinek i tehdy, pokud je na základě skutkových okolností zřejmé, že podmínka bydliště z okruhu příjemců dané služby v naprosté většině případů vylučuje obyvatele zbylého území členského státu?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2. Představuje účinná organizace školství naléhavý důvod obecného zájmu, který je způsobilý odůvodnit nepřímou diskriminaci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 141, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne 24. prosince 2018 — SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Věc C-835/18)

(2019/C 131/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: SC Terracult SRL

Odpůrci: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Předběžná otázka

Brání směrnice o DPH⁽¹⁾, jakož i zásady daňové neutrality, efektivnosti a proporcionality za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, takové správní praxi nebo výkladu vnitrostátních právních předpisů, které brání opravě některých faktur a v důsledku toho zahrnutí opravných faktur do přiznání k DPH za období, ve kterém byla provedena oprava, pro transakce uskutečněné v období, které bylo předmětem daňové kontroly, po které daňové orgány vydaly platební výměr, který nabyt právní moci, a to za situace, kdy jsou po vydání platebního výměru zjištěny dodatečné údaje a informace, které by mohly vést k uplatnění jiného daňového režimu?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 3. ledna 2019 — SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-9/19)

(2019/C 131/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Mitliv Exim SRL

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení článku 2 a článku 273 směrnice Rady 2006/112 ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, článku 50 Listiny základních práv Evropské unie a článku 325 SFEU, za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě mohou současně nastat následující situace:

— zaplacení částky za škodu způsobenou trestným činem stanovenou v průběhu předběžného vyšetřování na základě jiného titulu, než je daňová pohledávka;

- uskutečnění dodatečné daňové kontroly prováděné souběžně s trestním řízením, v němž byla proti obžalovanému daňovému poplatníkovi vznesena obžaloba pro trestný čin daňového úniku, která k jeho tíži stanoví dodatečné daňové povinnosti jak za dané období, tak i částku, která již byla poskytnuta státním orgánům v průběhu předběžného vyšetřování, přičemž však rozhodnutí o správní stížnosti podané proti aktům vydaným během této kontroly bylo přerušeno až do ukončení trestního stíhání;
- ukončení trestního řízení u soudu prvního stupně odsouzením obžalovaného mimo jiné také ke společné a nerozdílné povinnosti k zaplacení celé částky, která byla v průběhu předběžného vyšetřování určena jako splatná všemi obžalovanými, a to navzdory tomu, že k tíži dotyčného poplatníka byla stanovena pouze ta část dlužné částky, kterou tento daňový poplatník již zaplatil, a do jaké míry má kumulace těchto situací ve vztahu k dotčenému daňovému poplatníkovi nadměrnou povahu?
- 2) Je za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, také za účelem zajištění cíle vybírání splatných finančních závazků vůči státu a boje proti podvodům, s obecnými zásadami unijního práva a se zásadou *ne bis in idem* slučitelné zejména jednání státních orgánů, které spočívá v tom, že z daňového hlediska nezohlední platby uskutečněné předtím, než se správní a trestní sankce staly pravomocnými, a to s přihlédnutím k tomu, že platba pokrývá část daňové povinnosti dotčeného daňového poplatníka?
- 3) Je třeba ve světle odpovědí na výše uvedené otázky [1] a [2] vykládat unijní právo v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava v původním řízení, která nepovažuje za výběr daně v rozporu s unijním právem [...] situaci, kdy daňový poplatník nahradil škodu způsobenou trestnou činností v průběhu předběžného vyšetřování, a to aby dosáhl snížení trestu o polovinu, bez titulu daňové pohledávky pocházejícího od orgánů příslušných k jeho vydání nebo bez pravomocného rozsudku trestního soudu, avšak daňové orgány při příležitosti daňové kontroly stanovily k jeho tíži dodatečné daňové povinnosti jak za dané období, tak i částku, která již byla poskytnuta státním orgánům státu, a daň byla vybrána od okamžiku platby až do okamžiku, kdy bylo daňové zatížení určeno na základě titulu daňové pohledávky nebo pravomocného trestního rozsudku, bez právního základu?

(1) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 18. ledna 2019 — AT
v. Pensionsversicherungsanstalt**

(Věc C-32/19)

(2019/C 131/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: AT

Žalovaná: Pensionsversicherungsanstalt

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 17 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS ⁽¹⁾ vykládán tak, že aby zaměstnané osoby, které v době ukončení pracovní činnosti dosáhly věku stanoveného právem státu zaměstnání pro nárok na starobní důchod, nabyly právo trvalého pobytu před dosažením pěti let pobytu, musely by v předcházejících nejméně dvanácti měsících pracovat a nepřetržitě pobývat ve státě zaměstnání déle než tři roky?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Náleží zaměstnaným osobám podle první alternativy uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/38/ES právo trvalého pobytu v případě, že zahájí výdělečnou činnost v jiném členském státě v době, kdy je zřejmé, že svou výdělečnou činnost budou do dovršení zákonného věku pro odchod do důchodu moci vykonávat jen poměrně krátce a že v důsledku nízkých příjmů budou příjemším po skončení výdělečné činnosti odkázány na systém sociální pomoci hostitelského členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 25. ledna 2019 —
HA v. Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst**

(Věc C-47/19)

(2019/C 131/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: HA

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Předběžné otázky

1. Vztahuje se pojem „školské nebo vysokoškolské vzdělávání“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ (směrnice o DPH), resp. pojem „školské nebo vysokoškolské vyučování“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. j) uvedené směrnice, i na výuku surfování a plachtění? Stačí, když je takováto výuka nabízena alespoň na jedné škole nebo vysoké škole daného členského státu?
2. Je k naplnění pojmu „školské nebo vysokoškolské vzdělávání“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice o DPH, resp. pojmu „školské nebo vysokoškolské vyučování“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. j) uvedené směrnice, třeba, aby byla výuka klasifikována, nebo stačí, aby kurz surfování nebo plachtění probíhal v rámci akce pořádané příslušnou školou nebo univerzitou, například v rámci třídní akce?

3. Může být škola surfování a plachtění uznána za subjekt s podobnými cíli ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice o DPH na základě ustanovení právních předpisů týkajících se škol nebo univerzit, která stanoví, že i kurzy surfování nebo plachtění poskytované externími subjekty jsou součástí tělesné výchovy nebo vysokoškolského vzdělávání učitelů tělesné výchovy a sportu a jsou hodnoceny známkami či jiným způsobem, popřípadě na základě skutečnosti, že účast na sportovní činnosti je v obecném zájmu? Je k takovému uznání nezbytné, aby škola nebo univerzita hradila náklady na tyto kurzy, ať již přímo, či nepřímo?
4. Představují kurzy surfování nebo plachtění absolvované v rámci třídní akce poskytnutí služby úzce související s ochranou dětí a mládeže ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. h) směrnice o DPH; pokud ano, je přítom nutné, aby ochrana trvala po určitou dobu?
5. Vyplývá z formulace „poskytnutí školského nebo vysokoškolského vyučování soukromými učiteli“ uvedené v čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice o DPH, že osoba povinná k dani musí poskytovat vyučování osobně?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 1. února 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-77/19)

(2019/C 131/31)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Kaplan International colleges UK Ltd

Odpůrkyně: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

- 1) Jaká je územní působnost osvobození od daně zakotveného v čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice Rady 2006/112/ES (¹)? Zejména: i) vztahuje se toto osvobození i na seskupení sdílející náklady, které je usazeno v jiném členském státě, než je členský stát nebo členské státy členů tohoto seskupení? A pokud ano: ii) vztahuje se i na seskupení sdílející náklady, které je usazeno v zemi mimo Unii?
- 2) Pokud je osvobození od daně pro seskupení sdílející náklady v zásadě použitelné i na subjekt usazený v členském státě odlišném od členského státu, kde je usazen jeden nebo více členů tohoto seskupení, jakož i na seskupení sdílející náklady usazené v zemi mimo Unii, jakým způsobem je potřeba uplatnit požadavek, aby toto osvobození od daně nebylo s to narušit hospodářskou soutěž? Konkrétně to znamená následující:
 - a) Vztahuje se tento požadavek na potenciální narušení, které ovlivňuje jiné příjemce podobných služeb, kteří nejsou členy daného seskupení sdílejícího náklady, nebo se vztahuje pouze na potenciální narušení, které ovlivňuje potenciální alternativní poskytovatele služeb členům seskupení sdílejícího náklady?

- b) V případě, že se vztahuje pouze na jiné příjemce, může existovat reálná možnost narušení v případě, že jiní příjemci, kteří nejsou členy daného seskupení sdílejícího náklady, mohou buď požádat o členství v tomto seskupení, nebo založit své vlastní seskupení sdílející náklady za účelem obstarání podobných služeb, či dosáhnout rovnocenných úspor na DPH jinými způsoby (například zřízením pobočky v předmětném členském státě nebo třetí zemi)[?]
- c) V případě, že se vztahuje pouze na jiné poskytovatele, je potřeba skutečnou možnost narušení posuzovat na základě určení, zda si může být seskupení sdílející náklady jisto, že jeho členové zůstanou odběrateli i nadále, bez ohledu na použitelnost osvobození od daně — tedy posuzovat tuto možnost odkazem na přístup alternativních poskytovatelů na vnitrostátní trh, kde jsou usazeni členové daného seskupení sdílejícího náklady? Pokud ano, je relevantní, zda si je toto seskupení sdílející náklady jisto, že jeho členové zůstanou odběrateli, protože jsou součástí téže skupiny společností[?]
- d) Mělo by být potenciální narušení posuzováno na vnitrostátní úrovni ve vztahu k alternativním poskytovatelům ve třetím státě, kde je seskupení sdílející náklady usazeno?
- e) Nese daňový orgán v Evropské unii, který uplatňuje směrnici o DPH, důkazní břemeno ohledně prokázání pravděpodobnosti narušení hospodářské soutěže?
- f) Je daňový orgán v Unii povinen zadat konkrétní znalecké posouzení trhu třetího státu, kde je seskupení sdílející náklady usazeno?
- g) Lze existenci skutečné možnosti narušení hospodářské soutěže prokázat určením komerčního trhu v dané třetí zemi?
- 3) Může se osvobození od daně pro seskupení sdílející náklady uplatnit za skutkových okolností projednávané věci, kdy jsou členové tohoto seskupení navzájem propojeni hospodářskými, finančními či organizačními vztahy?
- 4) Může se osvobození od daně pro seskupení sdílející náklady uplatnit v případě, kdy jeho členové vytvořili skupinu pro účely DPH, která je jedinou osobou povinnou k dani? Bude odpověď na tuto otázku odlišná, pokud společnost KIC, zastupující člen, jemuž jsou (podle vnitrostátního práva) služby poskytovány, není členem daného seskupení sdílejícího náklady? A v případě, že odpověď odlišná bude, je tento rozdíl eliminován, když vnitrostátní právo stanoví, že zastupující člen má vlastnosti a postavení členů seskupení sdílejícího náklady pro účely uplatnění osvobození od daně pro takové seskupení?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2019 Litevskou republikou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2018 ve věci T-508/15, Litevská republika v. Evropská komise

(Věc C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Litevská republika (zástupce: R. Krasuckaitė)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek Tribunálu, vydaný ve věci T-508/15 (¹) (dále jen „napadený rozsudek“), v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu na neplatnost prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015,

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015 ⁽²⁾ nebo věc, ve které byl vydán napadený rozsudek, vrátil Tribunálu k rozhodnutí,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Litevská republika se domáhá zrušení rozsudku Tribunálu T-508/15 z těchto důvodů:

1. Tribunál se v bodě 83 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož rozhodnul, že výjimka stanovená v čl. 33m odst. 1 nařízení č. 1257/1999 ⁽³⁾ se týká jen věku osob převádějících zemědělský podnik, neboť toto ustanovení se zjevně týká mléčné kvóty jako důkazu obchodní zemědělské činnosti.
2. Tribunál rovněž zkreslil skutkové okolnosti v bodech 74 až 79 napadeného rozsudku, jelikož rozhodl, že vláda Litevské republiky nepředložila dostatečné důkazy o tom, že existence mléčné kvóty znamená, že zemědělec vykonává obchodní zemědělskou činnost, což v zásadě neodpovídá dokumentům v spise, které mu byly předloženy.

⁽¹⁾ Rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 22. listopadu 2018, Litevská republika v. Evropská komise, T-508/15, EU:T:2018:828.

⁽²⁾ (Úř. věst. 2015, L 182, s. 39).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. 1999, L 160, s. 80).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 8. února 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Věc C-100/19)

(2019/C 131/33)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Odpůrce: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Vedlejší účastníci řízení: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 4 odst. 1 písm. c) bod ii), čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 626/2008/ES ze dne 30. června 2008 o výběru a povolování soustav poskytujících družicové pohyblivé služby (MSS) ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že v případě, že se prokáže, že provozovatel vybraný v souladu s hlavou II tohoto rozhodnutí neposkytl družicové pohyblivé služby prostřednictvím družicového pohyblivého systému ke dni stanovenému v čl. 4 odst. 1 písm. c) bodu ii) tohoto rozhodnutí, **musí** příslušné orgány členských států uvedené v čl. 8 odst. 1 téhož rozhodnutí odmítnout udělit tomuto provozovateli povolení k provozu pozemských komplementárních komponentů z důvodu, že tento provozovatel nesplnil závazek přijatý v žádosti?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že ve stejném kontextu **mohou** příslušné orgány členských států uvedené v čl. 8 odst. 1 téhož rozhodnutí odmítnout udělit tomuto provozovateli povolení k provozu pozemských komplementárních komponentů z toho důvodu, že nesplnil závazek pokrytí ke dni 13. června 2016?

(¹) Úř. věst. L 172, s. 15.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obvodním soudem pro Prahu 9 (Česká republika)
dne 12. února 2019 — XR v. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.**

(Věc C-107/19)

(2019/C 131/34)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Obvodní soud pro Prahu 9

Účastníci původního řízení

Žalobce: XR

Žalovaný: Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba dobu přestávky, během které zaměstnanec musí být zaměstnavateli k dispozici pro případ nenadálého výjezdu během 2 minut, považovat za „pracovní dobu“ ve smyslu čl. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES (¹) ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby?
- 2) Má na posouzení uvedené v předchozí otázce vliv skutečnost, že k přerušení v případě nenadálého výjezdu dochází pouze nahodile a nepředvídatelně, případně jak často k takovému přerušení dochází?
- 3) Může soud prvního stupně, který rozhoduje poté, kdy bylo jeho rozhodnutí zrušeno nadřízeným soudem a vráceno k dalšímu řízení ve věci, přičemž nadřízený soud vyslovil právní názor, který je pro soud prvního stupně závazný, tento závazný právní názor nerespektovat, pokud je v rozporu s právem EU?

(¹) Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-518/16, Carreras Sequeros a další v. Komise

(Věc C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek ze dne 4. prosince 2018, *Carreras Sequeros a další v. Komise*, T-518/16;
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o druhém, třetím a čtvrtém žalobním důvodu uplatněných v žalobě podané v prvním stupni,
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku.

1. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení při výkladu čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

První část se týká nesprávného právního posouzení při výkladu obsahu čl. 31 odst. 2 Listiny. Obsah nároku na dobu placené dovolené za kalendářní rok, který tento čl. 31 odst. 2 zaručuje, je upřesněn v článku 7 směrnice 2003/88⁽¹⁾. Tribunál se tudíž dopustil nesprávného právního posouzení, když zohlednil další ustanovení směrnice 2003/88, jako např. články 14 a 23, a měl za to, že se vztahují na zákonodárce.

V rámci druhé části Komise tvrdí, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení při výkladu čl. 31 odst. 2 Listiny v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že snížení provedené v článku 6 přílohy X služebního řádu není slučitelné s domnělou zásadou, která má upřednostňovat zlepšování životních a pracovních podmínek jednotlivců. Taková zásada nemá žádný právní základ.

Třetí část se podpůrně týká nesprávného právního posouzení při výkladu dalších ustanovení služebního řádu, které tvoří kontext článku 6 přílohy X služebního řádu. Tribunál ze svého přezkumu podle Komise nesprávně vyloučil další ustanovení služebního řádu pouze z toho důvodu, že existovala již před úpravou článku 6 přílohy X služebního řádu. Normotvůrce má širokou diskreční pravomoc při výběru opatření, která mají být změněna nebo zachována.

2. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku se Komise dovolává nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 52 odst. 1 Listiny. Tribunál nezohlednil judikaturu, podle které má normotvůrce širokou posuzovací pravomoc, pokud upravuje služební řád, a podle které může být zásada proporcionality porušena pouze tehdy, když normotvůrce zjevně překročil meze této posuzovací pravomoci.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/CE ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Hamasem proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 14. prosince 2018 ve věci T-400/10 RENV, Hamas v. Rada

(Věc C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Hamas (zástupce: L. Glock, avocat)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Francouzská republika a Evropská komise

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek ze dne 14. prosince 2018, Hamas v. Rada, T-400/10 RENV, v rozsahu, v němž zamítá návrh na zrušení následujících aktů:

— rozhodnutí Rady 2011/430/SZBP ze dne 18. července 2011, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. 2011, L 188, s. 47), rozhodnutí Rady 2011/872/SZBP ze dne 22. prosince 2011 (Úř. věst. 2011, L 343, s. 54), 2012/333/SZBP ze dne 25. června 2012 (Úř. věst. 2012, L 165, s. 72), 2012/765/SZBP ze dne 10. prosince 2012 (Úř. věst. 2012, L 337, s. 50), 2013/395/SZBP ze dne 25. července 2013 (Úř. věst. 2013, L 201, s. 57), 2014/72/SZBP ze dne 10. února 2014 (Úř. věst. 2014, L 40, s. 56) a 2014/483/SZBP ze dne 22. července 2014 (Úř. věst. 2014, L 217, s. 35), která aktualizují, případně pozměňují seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a zrušují rozhodnutí 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 a 2014/72,

jakož i

— prováděcích nařízení Rady (EU) č. 687/2011 ze dne 18. července 2011 (Úř. věst. 2011, L 188, s. 2), č. 1375/2011 ze dne 22. prosince 2011 (Úř. věst. 2011, L 343, s. 10), č. 542/2012 ze dne 25. června 2012 (Úř. věst. 2012, L 165, s. 12), č. 1169/2012 ze dne 10. prosince 2012 (Úř. věst. 2012, L 337, s. 2), č. 714/2013 ze dne 25. července 2013 (Úř. věst. 2013, L 201, s. 10), č. 125/2014 ze dne 10. února 2014 (Úř. věst. 2014, L 40, s. 9) a č. 790/2014 ze dne 22. července 2014 (Úř. věst. 2014, L 217, s. 1), prováděcích čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterými se zrušují prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1285/2009, č. 610/2010, č. 83/2011, č. 687/2011, č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013 a č. 125/2014,

v rozsahu, v němž se tyto akty týkají hnutí Hamas, včetně Hamas-Izz al-Din al-Qassem,

— s konečnou platností rozhodl o otázkách, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku,

— uložil Radě náhradu veškerých nákladů řízení ve věcech T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P a v této věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod vychází z porušení zásad, jimiž se řídí přenesení důkazního břemene ohledně věcné správnosti faktických zjištění:

— Tribunál porušil zásady, jimiž se řídí přenesení důkazního břemene, stanovené v rozsudku Rada v. Hamas, C-79/15 P, a přenesl na hnutí Hamas velmi složité důkazní břemeno, kterému dostát může být i nemožné,

- podpůrně, Tribunál porušil zásady, jimiž se řídí přenesení důkazního břemene, tím, že rozhodl, že hnutí Hamas konkrétně a podrobně nezpochybnilo skutkové okolnosti prokázané Radou,
 - Tribunál nedostal své povinnosti právně dostačujícím způsobem reagovat na všechny argumenty uplatněné žalobcem ohledně možnosti přičítat mu teroristické akty.
2. Druhý důvod vychází z porušení práva na účinný soudní přezkum:
- Tribunál zbavil žalobce práva na účinný soudní přezkum tím, že nekonstatoval, že Rada neprokázala správnost faktických zjištění uvedených v jejím odůvodnění,
 - Tribunál pokračoval v porušování práva na účinný soudní přezkum, třebaže organizační procesní opatření potvrdilo, že sporné akty nespočívají na dostatečně pevném věcném základě,
 - Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející z pochybení Rady ohledně správnosti faktických zjištění, jež bylo výsledkem nevyváženého řízení, kterým poškodila navrhovatele.
3. Třetí důvod vychází z toho, že Tribunál porušil čl. 1 odst. 4 společného postoje tím, že rozhodl, že britské rozhodnutí, kterého se Rada dovolávala, bylo odsuzujícím rozsudkem:
- kvalifikace odsouzení navržená Tribunálem je v rozporu s kritérii stanovenými ve společném postoji 2001/931 a zbavuje povinnost uvést odůvodnění aktů veškeré podstaty,
 - tím, že Tribunál vycházel z této chybné kvalifikace, rovněž znemožnil soudní přezkum kvalifikace skutečností vyplývajících z vnitrostátních rozhodnutí.
4. Čtvrtý důvod: Tribunál nemohl zamítnout žalobní důvod, podle něhož Rada dostatečně nezohlednila změněnou situaci v důsledku doby, která uplynula, jelikož se tím dopustil porušení čl. 61 druhého pododstavce statutu Soudního dvora, protiprávního nahrazení odůvodnění, a tudíž chybného předpokladu.
5. Pátý důvod: Tribunál se tím, že rozhodl, že Radou samostatně prokázané skutečnosti a jejich kvalifikace jsou v odůvodnění uvedeny natolik přesně a konkrétně, že mohly být navrhovatelem zpochybněny a přezkoumány soudem, dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu článku 296 SFEU.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2019 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu
(čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-518/16, Carreras Sequeros a další v.
Komise**

(Věc C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer, R. Meyer, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Evropská komise, Evropský parlament

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl kasačnímu opravnému prostředku;
- rozhodl, že věc sám projedná a zamítl žalobu podanou v prvním stupni jakožto neopodstatněnou;
- uložil navrhovatelům v prvním stupni náhradu nákladů tohoto řízení vynaložených Radou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se měl dopustit Tribunál stran své pravomoci. Tento důvod má dvě části.

— První část se týká předmětu žaloby. Rada tvrdí, že Tribunál tím, že ve výroku zrušil „rozhodnutí, kterými se v roce 2014 snižuje počet dnů dovolené za kalendářní rok [žalobců]“, implicitně uložil Komisi, aby pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku opětovně stanovila počet dnů dovolené za kalendářní rok, na které by měli žalobci nárok před změnou služebního řádu. Tribunál tímto postupem, a aniž by změnil předmět žaloby, překročil svou pravomoc. Pokud takové změna není možná, žaloba měla být prohlášena za nepřipustnou.

— Ve druhé části Rada tvrdí, že Tribunál tím, že konstatoval přípustnost návrhového žádání žalobců směřujícího k výjimečnému zpochybnění legality režimu dovolené za kalendářní rok v celém rozsahu, který je vymezen v článku 6 přílohy X služebního řádu úředníků, zejména toho režimu, který se použije od roku 2016, a nikoli pouze prováděcího ustanovení, které Komise stanovila v rozhodnutí o stanovení dnů dovolené žalobců za rok 2014, nezohlednil rozsah své pravomoci, což je v rozporu s ustálenou judikaturou, podle níž musí být dosah námítky protiprávnosti omezen na to, co je nezbytné pro vyřešení sporu, a musí existovat přímá právní vazba mezi napadeným individuálním rozhodnutím a obecným aktem, kterého se výjimka dotýká.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, když konstatoval, že se snížení počtu dnů dovolené za kalendářní rok, které provedl nový článek 6 přílohy X služebního řádu úředníků, dotýká práva žalobců na dovolenou za kalendářní rok.

Zaprvé, Tribunál tím, že konstatoval, že za určitých předpokladů se lze směrnice (v projednávané věci směrnice 2003/88⁽¹⁾) dovolávat vůči orgánům, nezohlednil ustálenou judikaturu, podle níž platí, že jelikož jsou směrnice určeny členskými státy, a nikoli orgánům nebo institucím Unie, nelze mít v případě ustanovení směrnice za to, že jako takové ukládají povinnosti orgánům v jejich vztazích s jejich zaměstnanci.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že normotvůrce je vázán obsahem směrnice 2003/88, který byl uveden ve vysvětlivkách předsednictva Konventu k čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv.

Zatřetí, Tribunál nezohlednil působnost čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv, jehož cílem, na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál, není zlepšit životní a pracovní podmínky, ale zajistit všem pracovníkům v Unii dostatečnou úroveň ochrany.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že článek 6 přílohy X služebního řádu nezohledňuje právo na dovolenou za kalendářní rok, jež je zaručena čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv, vzhledem k tomu, že počet dnů dovolené dotčených úředníků značně převyšuje minimální počet 20 dnů, jenž je stanoven ve směrnici 2003/88.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku, který je vznášen podpůrně, vychází z nesprávného právního posouzení stran odůvodněnosti údajného zásahu do práva na dovolenou. Tribunál se dopustil nesprávných právních posouzení, když konstatoval, že napadené opatření nemůže být považováno za odůvodněné cíli veřejného zájmu, a tím, že nezkoumal, zda omezení práva na dovolenou nepředstavuje vzhledem ke sledovanému cíli nepřiměřený a nepřipustný zásah do samotné podstaty takto zaručených práv.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04 s. 381).

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2019 Groupe Canal + proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. prosince 2018 ve věci T-873/16, Groupe Canal + v. Komise

(Věc C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Groupe Canal + (zástupci: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Francouzská republika, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2018 ve věci T-873/16 v rozsahu, v němž zamítl žalobu podanou Groupe Canal + směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2016 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.40023 — Přeshraniční přístup k placenému televiznímu vysílání) v rozsahu, v němž jí byla uložena náhrada nákladů řízení;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2016 ve výše uvedené věci AT.40023;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Prvním důvodem kasačního opravného prostředku GCP tvrdí, že Tribunál nemohl vyloučit existenci zneužití pravomoci spočívající v tom, že Komise prostřednictvím závazků dosáhla ukončení zeměpisného omezení, ačkoli nařízení (EU) č. 2018/302⁽¹⁾ výslovně stanoví, že audiovizuální obsah může být předmětem zeměpisného omezení.

Druhým důvodem GCP tvrdí, že se Tribunál dopustil procesní nesrovnalosti a porušil zásadu kontradiktornosti řízení, protože žádný z argumentů spojených s použitelností čl. 101 odst. 3 SFEU nebyl účastníky řízení projednán. V důsledku toho Tribunál porušil právo GCP na obhajobu.

Třetím důvodem GCP tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení spojeného s porušením povinnosti odůvodnění, když opomněl odpovědět na jediný žalobní důvod, podle kterého Komise nezohlednila francouzský hospodářský a právní kontext, do kterého patří napadená ustanovení. Rozsudek spočívá na nepřesné premise a pomíjí specifický hospodářský a právní kontext kinematografického sektoru a je v rozporu s judikaturou Soudního dvora, která výslovně stanoví, že napadená ustanovení mohou být v kinematografickém sektoru zcela platná.

Čtvrtým důvodem GCP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávných právních posouzení týkajících se výkladu článku 9 nařízení č. 1/2003⁽²⁾ a bodu 128 oznámení Komise o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 a 102 SFEU, což vedlo k porušení zásady proporcionality a zásady dodržování zákonných práv třetích stran. Obavy z narušení hospodářské soutěže vyjádřené v úvodních poznámkách Komise se totiž týkaly pouze území Spojeného království a Irska a situace hospodářské soutěže ve Francii nebyla vůbec přezkoumána. Mimoto se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, jednak že rozhodnutí Komise nepředstavuje zásah do smluvní svobody GCP, a jednak, že se nedotýká možnosti, aby se GCP obrátila na vnitrostátní soud za účelem konstatování slučitelnosti ustanovení s čl. 101 odst. 1 SFEU, ačkoli z judikatury Soudního dvora vyplývá, že vnitrostátní judikatura nemůže opomíjet rozhodnutí přijaté na základě článku 9 nařízení (EU) č. 1/2003 a úvodní posouzení, které jej provází.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/302 ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 601, 2.3.2018, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Comune di Milano proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 13. prosince 2018 ve věci T-167/13, Comune di Milano v. Evropská komise

(Věc C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Comune di Milano (zástupci: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 ve věci T-167/13, Comune di Milano v. Evropská komise;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU)2015/1225 ze dne 19. prosince 2012 týkající se navýšení kapitálu společností SEA S.p.A. ve prospěch společnosti SEA Handling S.p.A. (SA.21420 [(C 14/10) (ex NN 25/10)]);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření ve věci T-167/13 R.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou Comune di Milano proti výše uvedenému rozhodnutí Komise.

Na podporu kasačního opravného prostředku Comune di Milano předkládá čtyři důvody, které se týkají porušení článku 107 SFEU Tribunálem a neexistence v projednávaném případě opatření kvalifikovatelných jako státní podpory.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Comune di Milano zpochybňuje, že tvrzená opatření podpory využívají „státní prostředky“, a dále poukazuje na neslučitelnost „testu“ přičitatelnosti vypracovaného Tribunálem se zásadami vytýčenými judikaturou Společenství.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Comune di Milano uplatňuje porušení ze strany Tribunálu zásad v oblasti důkazů o přičitatelnosti z hlediska jak nerovného zacházení s ohledem na důkazy, tak nedostatku důkazů v „diachronickém“ smyslu.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku se Comune di Milano dovolává zkreslení skutkových okolností a důkazů, jehož se Tribunál dopustil při hodnocení indicií předložených Komisí na podporu tvrzené přičitatelnosti opatření Comune di Milano.

V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Comune di Milano zpochybňuje z různých hledisek závěry Tribunálu ohledně uplatnění kritéria soukromého investora v tržním hospodářství (tzv. „MEIP“) Komisí a závěry navrhované v tomto ohledu v rozsudku.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2018 ve věci T-683/15, Freistaat Bayern v. Evropská komise

(Věc C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, zmocněnci)

Další účastník řízení: Freistaat Bayern

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- prohlásil první žalobní důvod před Tribunálem za neopodstatněný;
- ohledně ostatních žalobních důvodů vrátil věc zpět k Tribunálu;
- uložil žalobci v prvním stupni náhradu nákladů řízení vynaložených v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku, a podpůrně, v případě vrácení věci k Tribunálu, rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku

Tribunál vyložil a použil v bodech 60 až 67 napadeného rozsudku v rámci definice požadavků na obsah rozhodnutí o zahájení řízení z právního hlediska nesprávně čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999⁽¹⁾ a judikaturu unijních soudů, která se k nim vztahuje: zdroj financování podpory se v rozhodnutí o zahájení uvádí jen výjimečně a za zvláštních okolností.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku

Tribunál v bodech 53 až 58 a 62 napadeného rozsudku vyložil nesprávně rozhodnutí o zahájení řízení a tím se dopustil nedostatečného odůvodnění, přičemž zároveň nereagoval na argumenty Komise; ve skutečnosti rozhodnutí o zahájení řízení zahrnuje způsob financování z rozpočtových prostředků.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku

Tribunál v bodech 70 a 71 napadeného rozsudku z právního hlediska nesprávně vyložil čl. 263 odst. 2 SFEU a s ním spojenou judikaturu unijních soudů tím, že se v případě práva zúčastněných osob na účast jedná o podstatnou formální náležitost ve smyslu čl. 263 odst. 2 SFEU.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku

Tribunál v bodech 72 až 75 napadeného rozsudku nesprávně vyložil právo na účast podle čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999, včetně judikatury unijních soudů k důsledkům porušení práva na účast tím, že konstatoval, že vyjádření zúčastněné strany k otázce, zda prostředky ze souhrnného rozpočtu představují státní prostředky, mohlo změnit výsledek řízení. V tomto rámci Tribunál nesprávně vyložil i pojem státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a pojem existující podpora ve smyslu čl. 108 odst. 1 SFEU, jakož i zkrátil skutečnosti uvedené v napadeném usnesení a přednesené před ním a opomenul se vypořádat s argumenty, které Komise přednesla před Tribunálem.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. 1999, L 83, s.1

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2018 ve spojených věcech T-722/15, T-723/15 a T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. a další v. Evropská komise

(Věc C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- napadený rozsudek zrušil,
- prohlásil první žalobní důvod žaloby před Tribunálem za neopodstatněný,
- vrátil věc, pokud jde o zbývající žalobní důvody, Tribunálu,
- uložil žalobkyním v prvním stupni náhradu nákladů prvního stupně a kasačního opravného prostředku, nebo podpůrně, v případě vrácení věci Tribunálu, vyhradil rozhodnutí o nákladech řízení v prvním stupni a o nákladech řízení kasačního opravného prostředku konečnému rozsudku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál údajně v bodech 56 až 64 napadeného rozsudku u definice nároků, které je třeba klást na obsah rozhodnutí o zahájení řízení, nesprávně vyložil a použil čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 (¹) a k tomu vzešlou judikaturu soudů Evropské unie: zdroj financování podpory musí být uveden v rozhodnutí o zahájení řízení pouze ve výjimečných případech a za zvláštních okolností.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál v bodech 47 až 53 a 56 napadeného rozsudku nesprávně vyložil rozhodnutí o zahájení řízení a uvedl přitom nedostatečné odůvodnění a neodpověděl na argumenty Komise; rozhodnutí o zahájení řízení ve skutečnosti zahrnuje metodu financování rozpočtovými prostředky.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v bodech 66 až 68 napadeného rozsudku chybně vyložil čl. 263 odst. 2 SFEU a k tomu vzešlou judikaturu soudů Evropské unie tím, že vyšel z toho, že práva na účast třetích osob představují podstatné formální náležitosti ve smyslu čl. 263 odst. 2 SFEU.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál v bodech 70 až 72 napadeného rozsudku nesprávně vyložil právo na účast podle čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999, jakož i judikaturu soudů Evropské unie týkající se důsledků porušení práva na účast, tím, že konstatoval, že prohlášení účastníků řízení k otázce, zda rozpočtové prostředky představují státní prostředky, by mohla změnit výsledek řízení. V tomto rámci Tribunál nesprávně vyložil i pojem státní prostředky podle čl. 107 odst. 1 SFEU, jakož i zkreslil skutečnosti, které byly konstatovány v napadeném rozhodnutí a které mu byly předloženy, a také opomenul zabývat se argumenty, které Komise přednesla před Tribunálem.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2019 — *Vakakis kai Synergates v. Komise*(Věc T-292/15) ⁽¹⁾

(„*Mimosmluvní odpovědnost — Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Střet zájmů — Povinnost řádné péče — Ztráta příležitosti — Náhrada*“)

(2019/C 131/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Vakakis kai Synergates* — *Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton*, původně *Vakakis International* — *Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE* (Atény, Řecko) (zástupci: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel a E. Bertolotto, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, E. Georgieva a L. Baumgart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 268 SFEU směřující k získání náhrady škody, která žalobkyni údajně vznikla z důvodu nesrovnalostí, kterých se Komise dopustila v rámci zadávacího řízení „Posílení systému bezpečnosti potravin v Albánii“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Výrok rozsudku

- 1) Výše náhrady dlužné Evropskou komisí společnosti *Vakakis kai Synergates* — *Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton* podle rozsudku ze dne 28. února 2018, *Vakakis kai Synergates v. Komise* (T-292/15), je stanovena na 234353 eur zvýšených o úroky z prodlení od 28. února 2018 až do úplného zaplacení, v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro hlavní operace refinancování, zvýšené o dva procentní body.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených na základě řízení, ve kterém byl vydán rozsudek ze dne 28. února 2018, *Vakakis kai Synergates v. Komise* (T-292/15).
- 3) Každý účastník ponese vlastní náklady řízení vynaložené na základě řízení navazujícího na rozsudek ze dne 28. února 2018, *Vakakis kai Synergates v. Komise* (T-292/15).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Belgie a Magnetrol International v. Komise**(Spojené věci T-131/16 a T-263/16) ⁽¹⁾****(„Státní podpory — Režim podpor zavedený Belgií — Rozhodnutí, kterým se režim podpor prohlašuje za neslučitelný s vnitřním trhem a za protiprávní a kterým se nařizuje navrácení vyplacené podpory — Předběžné daňové rozhodnutí (tax ruling) — Zdanění nadměrného zisku — Daňová autonomie členských států — Pojem „režim podpor“ — Další prováděcí opatření“)**

(2019/C 131/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce ve věci T-131/16: Belgické království (zástupci: původně C. Pochet, M. Jacobs a J.-C. Halleux, poté C. Pochet a J.-C. Halleux, zmocněnci, ve spolupráci s M. Segura Catalán a M. Clayton, advokátkami)

Žalobkyně ve věci T-263/16: Magnetrol International (Zelev, Belgie) (zástupci: H. Gilliams a J. Bocken, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P.J. Loewenthal a B. Stromsky, poté P.J. Loewenthal a F. Tomat, zmocněnci)

Vedlejší účastník ve věci T-131/16: Irsko (zástupci: původně E. Creedon, G. Hodge a A. Joyce, poté K. Duggan, M. Browne a M. Joyce, a nakonec M. Joyce a J. Quaney, zmocněnci, ve spolupráci s P. Gallagherem, M. Collinsem, SC, B. Dohertym a S. Kingston, barristers)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií (Úř. věst. 2016, L 260, s. 61).

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-131/16 a T-263/16 se pro účely tohoto rozsudku spojují.
- 2) Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií se zrušuje.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Belgickým královstvím, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžných opatřeních, a náklady řízení vynaložené společností Magnetrol International.
- 4) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. února 2019 — Athletic Club v. Komise(Věc T-679/16) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Podpora poskytnutá španělskými orgány ve prospěch některých profesionálních fotbalových klubů — Preferenční daňová sazba uplatněná v rámci daně z příjmů klubů, kterým bylo povoleno využít postavení neziskové organizace — Rozhodnutí o neslučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Opatření na nižší, než státní úrovni — Selektivní povaha — Narušení hospodářské soutěže — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Změna existující podpory — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 131/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Athletic Club (Bilbao, Španělsko) (zástupci: E. Lucas Murillo de la Cueva a J.M. Luís Carrasco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Luengo, B. Stromsky a P. Němečková, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU s znějící na zrušení článků 1, č a 5 rozhodnutí Komise (EU) ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), kterou Španělsko poskytlo některým fotbalovým klubům (Úř. věst. 2016, L 357, s. 1) v rozsahu, v němž se týká Athletic Club.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Athletic Club se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 419, 14.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — RE v. Komise(Věc T-903/16) ⁽¹⁾

(„Osobní údaje — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů — Právo na přístup k těmto údajům — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — E-mail odkazující na předchozí částečné odepření přístupu bez provedení nového přezkumu — Pojem „napadnutelný akt“ ve smyslu článku 263 SFEU — Pojem čistě potvrzující akt — Použitelnost v oblasti přístupu k osobním údajům — Nové a podstatné skutečnosti — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 131/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: RE (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Kranenborg a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení sdělení ředitele ředitelství pro bezpečnost Generálního ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost Komise ze dne 12. října 2016 v rozsahu, v němž zamítá žádost žalobce o přístup k určitým osobním údajům.

Výrok rozsudku

- 1) *Sdělení ředitele ředitelství pro bezpečnost Generálního ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost Evropské komise ze dne 12. října 2016 se v rozsahu, v němž zamítá žádost RE z 21. září 2016 o přístup k určitým osobním údajům, zrušuje.*
- 2) *Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — L v. Parlament

(Věc T-91/17) (¹)

(„Veřejná služba — Akreditování parlamentní asistenti — Volno z důvodu nemoci — Volno z důvodu nemoci strávené mimo místo výkonu zaměstnání — Neoprávněná nepřítomnost — Článek 60 služebního řádu — Náležitá péče — Zásada řádné správy“)

(2019/C 131/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: L (zástupkyně: I. Coutant Peyre, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: M. Windisch a Í. Ní Riagáin Düro, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 31. srpna 2016 týkajícího se některých neoprávněných pracovních absencí.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *L se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Polsko v. Komise(Věc T-366/17) ⁽¹⁾

(„EFRR — Odmítnutí potvrdit finanční příspěvek na velký projekt — Článek 41 odst. 1 nařízení (ES) č. 1083/2006 — Posouzení provázanosti velkého projektu s prioritami operačního programu — Článek 41 odst. 2 nařízení č. 1083/2006 — Překročení lhůty“)

(2019/C 131/47)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B.-R. Killmann, A. Kyratsou a M. Siekierzyńska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 1904 final ze dne 23. března 2017, kterým se odmítá potvrzení finančního příspěvku z Evropského fondu na regionální rozvoj (EFRR) na velký projekt nazvaný „Zahájení výroby nové generace diesellového motoru společností Volkswagen Motor Polska“ v rámci prioritní osy IV operačního programu „Inovativní ekonomika“.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Giove Gas v. EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(Věc T-34/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie CALOON — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 131/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Giove Gas Srl (Tarquinia, Itálie) (zástupci: A. Bergonzini a F. Dinelli, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Compagnie des gaz de pétrole Prima-gaz (Paříž, Francie) (zástupce: D. Régnier, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017 (věc R 1271/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Compagnie des gaz de pétrole Primagaz a Giove Gas

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Giove Gas Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Torro Entertainment v. EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Věc T-63/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TORRO Grande MEAT IN STYLE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie TORO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 94 odst. 1 první věta nařízení 2017/1001 — Povinnost postupovat s řádnou péčí — Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 131/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulharsko) (zástupce: A. Kostov, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 (věc R 1776/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Grupo Osborne a Torro Entertainment

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Torro Entertainment Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Vyobrazení srdce)

(Věc T-123/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující srdce — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 131/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Graul, S. Hanne a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. prosince 2017 (věc R 145/2017-1), týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího srdce jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Bayer Intellectual Property GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Beko v. EUIPO — Acer (ALTUS)(Věc T-162/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ALTUS — Starší národní slovní ochranné známky ALTOS — Řízení o zrušení některých starších ochranných známek zahájená před vnitrostátními orgány — Nebezpečí záměny — Pozastavení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625]“)

(2019/C 131/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Beko plc (Watford, Spojené království) (zástupce: G. Tritton, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Acer, Inc. (Tchaj-pej, Tchaj-wan)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. prosince 2017 (věc R 1991/2016-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Acer a Beko

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 13. prosince 2017 (věc R 1991/2016-5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Beko plc.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 15. února 2019 — Aresu v. Komise

(Věc T-524/16 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Úředníci — Reforma služebního řádu z 1. ledna 2014 — Snížený počet dnů dovolené za kalendářní rok — Nahrazení doby na cestu dovolenou ve vlasti — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“)

(2019/C 131/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Antonio Aresu (Brusel, Belgie) (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaný: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a F. Simonetti, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupci: E. Taneva a M. Ecker, zmocněnci; a Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící jednak na odklad vykonatelnosti rozhodnutí, kterým se snižuje počet dní dodatkové dovolené, na níž má žalobce nárok, z pěti dní na dva a půl dne, na základě článku 7 přílohy V služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění nařízení Parlamentu a Rady (EU, Euroatom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), a jednak na přijetí předběžných opatření s cílem umožnit žalobci, aby mohl nadále –předběžně — čerpat stejný počet dní dodatkové dovolené, na který měl nárok z titulu doby na cestu do 1. ledna 2014, a to se zpětnou účinností od 1. ledna 2014 až do vydání rozhodnutí ve věci samé, nebo do data odchodu žalobce do důchodu, pokud k vydání rozhodnutí dojde po tomto odchodu do důchodu.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Comprojecto-Projectos e Construções a další v. ECB

(Věc T-768/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost, na neplatnost a na náhradu škody — Hospodářská a měnová politika — Dohled nad úvěrovými institucemi — Protiprávní jednání, jichž se údajně dopustily některé portugalské úvěrové instituce — Implicitní zamítnutí výzvy k jednání určené ECB — Částečně zjevná nepřipustnost — Částečně zjevný nedostatek pravomoci — Žaloba po právní stránce částečně zjevně zcela neopodstatněná“)

(2019/C 131/53)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lisabon, Portugalsko), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (zástupce: M. Ribeiro, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseta a P. Ferreira Jorge, zmocněnci)

Předmět

Zaprve návrh založený na článku 265 SFEU a směřující k určení, že nečinnost ECB vůči jedné portugalské úvěrové instituci v rámci předcházení využívání finančního systému k praní peněz byla v rozporu s právem, zadruhé návrh založený na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí ECB zdržet se jednání a zatřetí návrh založený na článku 268 SFEU a směřující k poskytnutí náhrady škody, která žalobcům údajně vznikla v důsledku této nečinnosti.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnosti Comprojecto-Projetos e Construções, Lda, Paulovi Eduardovi Matosi Gomesovi de Azevedo, Juliãovi Maria Gomesovi de Azevedo a Isabele Marii Matos Gomes de Azevedo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2019 — Shokker v. EASA

(Věc T-817/17) (¹)

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — EASA — Přijímání zaměstnanců — Výběrové řízení — Zápis žalobce na rezervní seznam úspěšných uchazečů — Zrušení nabídky pracovního místa zaslané žalobci — Odpovědnost — Neexistence protiprávního jednání EASA — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2019/C 131/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Boudewijn Shokker (Hoofddorp, Nizozemsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro bezpečnost letectví (zástupci: S. Rostren a F. Pavesi, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duronem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na náhradu újmy, kterou měl žalobce údajně utrpět na základě protiprávního jednání EASA v průběhu výběrového řízení na přijetí smluvního zaměstnance.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Boudewijn Schokkerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 19. 2. 2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Associazione GranoSalus v. Komise(Věc T-125/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka glyfosát — Obnovení zařazení do přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 — Nedostatek osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)

(2019/C 131/55)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Itálie) (zástupce: G. Dalfino, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva a I. Naglis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2324 ze dne 12. prosince 2017, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh obnovuje schválení účinné látky glyfosát a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2017, L 333, s. 10).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrzích společností Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. a Barclay Chemicals Manufacturing Ltd na vstup vedlejších účastníků do řízení již není namístě rozhodovat.
- 3) Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Společnosti Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI a Barclay Chemicals Manufacturing ponесou každá vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejších účastníků do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Chrome Hearts v. EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Vyobrazení kříže)(Věc T-137/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující kříž — Zrušení napadeného rozhodnutí — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 131/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Čína)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. prosince 2017 (věc R 766/2017-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Chrome Hearts a Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 14. února 2019 — PV v. Komise

(Věc T-224/18 RII)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Disciplinární řízení — Snížení platu na nulu — Změna okolností — Nepřípustnost — Absence nových skutečností“)

(2019/C 131/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci

Žalobce: PV (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid, B. Mongin a R. Striani, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad vykonatelnosti disciplinárního řízení CMS 17/025 a rozhodnutí o snížení platu žalobce na nulu

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
 - 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — Brunke v. Komise(Věc T-258/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Neexistence výzvy k jednání — Druhá výzva k jednání — Zjevná nepřipustnost — Návrh deklaratorní povahy — Návrh na vydání soudního příkazu — Zjevný nedostatek příslušnosti“)

(2019/C 131/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Lothar Brunke (Berlín, Německo) (zástupce: A. Schniebel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Braun a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh, aby byl „konstatován diskriminační účinek“ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22), a podpůrně, návrh na vydání soudního příkazu proti Komisi a návrh na základě článku 265 SFEU znějící na určení, že Komise v rozporu s právem neodpověděla na dopisy žalobce ze dne 6. června a 27. prosince 2017.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá zčásti z důvodu zjevné nepřipustnosti Tribunálu k jejímu projednání a zčásti jako zjevně nepřipustná.
- 2) O návrzích na vedlejší účastenství Rady Evropské unie a Evropského parlamentu již není důvodné rozhodnout.
- 3) Lothar Brunke ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Rada ponese vlastní náklady řízení související se svým návrhem na vedlejší účastenství.
- 5) Parlament ponese vlastní náklady řízení související se svým návrhem na vedlejší účastenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. února 2019 — Front Polisario v. Rada(Věc T-376/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Mezinárodní dohody — Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu — Rozhodnutí o zmocnění k zahájení jednání mezi Unií a Marokem s cílem změnit dohodu o partnerství — Neexistence přímého dotčení — Nepřipustnost“)

(2019/C 131/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Radě Evropské unie (zástupci: Á. de Elera-San Miguel Hurtado a F. Naert, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2018 o zmocnění k zahájení jednání s Marockým královstvím s cílem změnit Dohodu mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu a k uzavření protokolu provádějícího tuto dohodu.

Výrok

- 1) Žaloba se pro nepřípustnost odmítá.
- 2) O návrzích podaných Francouzskou republikou a Evropskou komisí na vstup vedlejšího účastníka do řízení není důvodné rozhodovat.
- 3) Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 4) Komise a Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení související s jejich návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. února 2019 — BRF a SHB Comercio e Industria de Alimentos v. Komise

(Věc T-429/18 R)

(„Návrh na předběžné opatření — Veřejné zdraví — Prováděcí nařízení (EU) 2018/700 — Změna seznamu třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii — Nedostatek naléhavosti — Vážení zájmů“)

(2019/C 131/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BRF SA (Itajaí, Brazílie) a SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (zástupci: D. Arts a G. van Thuyne, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: X. Lewis, B. Eggers a B. Hofstätter, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad provádění prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/700 ze dne 8. května 2018, kterým se mění seznam třetích zemí, z nichž je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu, pokud jde o jistá zařízení v Brazílii (Úř. věst. 2018, L 118, s. 1), buď do data konečného rozhodnutí o žalobě, kterou žalobkyně podaly na základě článku 263 SFEU, nebo do data určeného předsedou Tribunálu, a podpůrně na odklad uplatňování uvedeného nařízení, pokud jde o zařízení žalobkyně uvedené na seznamu zařízení schválených k dovozu masa drůbeže a zajícovců z Brazílie (oddíl II), na seznamu zařízení schválených k dovozu mletého masa, masných polotovarů a strojně odděleného masa z Brazílie (oddíl V), jež v období od 1. března 2017 do 19. dubna 2018 nevyvolala prostřednictvím systému včasné výměny informací pro potraviny a krmiva více než dvě oznámení, jakož i na seznamu zařízení schválených k dovozu masných výrobků z Brazílie (oddíl VI), nebo na přijetí jakýchkoliv jiných nebo doplňujících opatření, která by předseda Tribunálu považoval za nezbytná nebo vhodná.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 4. února 2019 — XH v. Komise**(Věc T-511/18)**

(2019/C 131/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* XH (zástupce: E. Auleytner, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí ze dne 13. listopadu 2017 (IA č. 25-2017) o nezahrnutí jména žalobce na seznam úředníků povýšených v roce 2017;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 7. června 2018 reagující na stížnost žalobce;
- uložil žalované zaplati žalobci náhradu ve výši 20 000 eur za nemajetkovou újmu a ve výši 45 000 eur za majetkovou újmu;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod napadá obsah jejích hodnotících zpráv jako základ pro dotčené povýšení a poukazuje na nesrovnalosti ve sporném povyšovacím řízení, jakož i nemožnost a protiprávnost nápravy ex post po ukončení povyšování.
 - Žalobce tvrdí, že nebylo možné prokázat, že by hodnocení proběhlo jinak, pokud by pololetní zpráva nebyla zohledněna v různých fázích povyšování.
 - Žalobce tvrdí, že při povyšování došlo k nesprávnému právnímu posouzení a nesrovnalostem: porušení rozhodnutí Komise C(2013) 8968 final ze dne 16. prosince o obecných prováděcích ustanoveních k článku 45 služebního řádu 2013 ve světle článku 7 Listiny základních práv Evropské unie a absenci skutečného srovnání zásluh.

— Žalobce dále tvrdí, že ve světle článku 7 Listiny základních práv Evropské unie došlo ke zjevně nesprávnému posouzení při uplatňování kritérií pro povýšení stanovených v článku 45 služebního řádu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, jaký dopad měla nesrovnalost na sporné povyšování s ohledem na žalobcův spis a jeho hodnotící zprávy. Tato nesrovnalost údajně vedla, k tomu, že nedošlo k povýšení, které jinak mohlo být očekáváno, pokud by došlo k řádnému srovnání zásluh.

Žaloba podaná dne 5. února 2019 — AI v. ECDC

(Věc T-65/19)

(2019/C 131/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: AI (zástupci: L. Levi a A. Champetier, advokáti)

Žalované: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECDC ze dne 18. května 2018, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o pomoc ze dne 20. června 2017,
- zrušil rozhodnutí ECDC ze dne 20. června 2018, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost ze dne 30. května 2018 o přístup k vyšetřovací zprávě;
- zrušil v případě potřeby rozhodnutí ECDC ze dne 26. října 2018, kterým byla zamítnuta žalobcova stížnost ze dne 2. července 2018;
- uložil ECDC povinnost zaplatit žalobci finanční náhradu vyčíslenou *ex aequo et bono* na 40 000 eur za nemajetkovou újmu, která mu údajně vznikla.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody týkající se sporného rozhodnutí ze dne 18. května 2018 a jeden důvod týkající se sporného rozhodnutí ze dne 20. června 2018.

1. První žalobní důvod týkající se sporného rozhodnutí ze dne 18. května 2018 vychází z porušení práva na to být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod týkající se sporného rozhodnutí ze dne 18. května 2018 vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

3. Třetí žalobní důvod týkající se sporného rozhodnutí ze dne 18. května 2018 vychází ze zjevně nesprávného posouzení právního a skutkového stavu a z porušení článku 86 služebního řádu.
4. Jediný žalobní důvod týkající se sporného rozhodnutí ze dne 20. června 2018 vychází z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a článku 13 nařízení č. 45/2001. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. února 2019 — Alcar Aktiebolag v. EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(Věc T-77/19)

(2019/C 131/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alcar Aktiebolag (Bromma, Švédsko) (zástupce: M. Ateva, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Alcar Holding GmbH (Vídeň, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „alcar.se“ bílé a modré barvy — Přihláška č. 15 508 583

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. listopadu 2018, ve věci R 378/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přerušil řízení před Tribunálem až do ukončení řízení o zrušení ochranné známky společnosti Alcar Holding GmbH a určení skutečného rozsahu ochrany ochranné známky společnosti Alcar Holding GmbH,
- zrušil v plném rozsahu rozhodnutí odvolacího senátu;
- potvrdil v plném rozsahu rozhodnutí námitkového oddělení;
- uložil společnosti Alcar Holding GmbH nahradit žalobkyni náklady řízení, jež vynaložila v řízení před námitkovým oddělením, odvolacím senátem a Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát nesprávně rozšířil rozsah ochrany ochranné známky společnosti Alcar Holding GmbH;
- Odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení nebezpečí záměny mezi ochrannými známkami.

Žaloba podaná dne 12. února 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol v. Komise**(Věc T-79/19)**

(2019/C 131/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Lantmännen ek för (Stockholm, Švédsko), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švédsko) (zástupci: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, advokáti, a R. Bachour, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 rozhodnutí Komise C(2019) 743 final ze dne 28. ledna 2019 o námitkách proti sdělení informací jejich zveřejněním podle článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. 2011 L 275, s. 29) (Věc AT.40054 — Referenční ceny ethanolu); a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje pravidla pro postup pro narovnání.
 - Žalobkyně tvrdí, že právní nástroje upravující postup pro narovnání by měly bránit zveřejnění dotčených dokumentů. Konkrétně článek 10a, čl. 15 odst. 1 písm. b) a čl. 16a odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 (!) by měly být vykládány v tom smyslu, že omezují zveřejnění záznamů z jednání o narovnání na pouhý návrh na narovnání, který lze zpřístupnit pouze za přísných podmínek.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání.
 - Žalobkyně tvrdí, že žalovaná svou soustavnou praxí spočívající v tom, že druhé straně brání v přístupu k neoficiálním dokumentům předloženým v rámci jednání o narovnání, a v konkrétních ujištěních učiněných v tomto směru v rámci jednání o narovnání vyvolala na straně žalobkyň oprávněná očekávání, pokud jde o důvěrné zacházení s dotčenými dokumenty.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu rovného zacházení a zásadu rovnosti zbraní.
- Žalobkyně tvrdí, že zveřejněním záznamů z jednání žalobkyně o narovnání se žalovanou třetím stranám žalovaná porušila zásadu rovného zacházení, jelikož strany jednající o narovnání postavila do horší situace, než kdyby k narovnání nedošlo. Neo-důvodněné zpřístupnění spisu stranám nejednajícími o narovnání podle ní porušuje zásadu rovnosti zbraní, jelikož jim dává výhodu v inherentně konkurenčním vztahu mezi subjekty podezřelými z porušení pravidel hospodářské soutěže, pokud jde o budoucí nároky z porušení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu dobré správy.
- Žalobkyně dále tvrdí, že zpřístupnění sporné informace v rozhodnutí je nekonzistentní s politikou žalované a žalobkyně se tak dostane do velké míry méně příznivého zacházení než všem předchozím adresátům rozhodnutí žalované. Sporné rozhodnutí tak porušuje právo žalobkyně na to, aby byla jejich záležitost vyřízena orgány Evropské unie, jako je žalovaná, „nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“, a porušuje tak čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází podpůrně z toho, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci v odůvodnění.
- V pátém důvodu, který je podpůrný ve vztahu k ostatním, žalobkyně tvrdí, že i v případě, že by Soudní dvůr nakonec souhlasil se žalovanou v tom, že sporné materiály měly být zpřístupněny ostatním podnikům, sporné rozhodnutí by i tak mělo být zrušeno z důvodu pochybení v odůvodnění.
 - Žalovaná uplatnila bod 35 oznámení o narovnání pro účely zpřístupnění sporných materiálů. Bod 35 hovoří pouze o návrzích na narovnání, a nikoli o dokumentaci k narovnání, což je pojem použitý ve sporném rozhodnutí. Aby bylo odůvodnění vnitřně soudržné, je třeba jej přeformulovat tak, aby tyto materiály označilo za materiály, které jsou součástí návrhu na narovnání.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).

Žaloba podaná dne 18. února 2019 — Rezon v. EUIPO (imot.bg)

(Věc T-101/19)

(2019/C 131/65)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rezon OOD (Sofie, Bulharsko) (zástupkyně: Yordanova-Harizanova, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie imot.bg — Přihláška č. 17 203 316

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. listopadu 2018, ve věci R 999/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a nařídil zápis sporné ochranné známky;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, jakož i nákladů, které vynaložila v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 20. února 2019 — Abarca v. EUIPO — Abanca Corporación Bancaria
(ABARCA SEGUROS)**

(Věc T-106/19)

(2019/C 131/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: J. Pimenta a Á. Pinho, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ABARCA SEGUROS v růžové, světle modré, světle zelené a černé barvě — přihláška č. 16 041 519

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. listopadu 2018, ve věci R 1370/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zcela změnil napadené rozhodnutí,

- v důsledku toho nařídil zápis ochranné známky Evropské unie, která je předmětem přihlášky č. 16 041 519, v celém rozsahu,
- uložil žalovanému a další účastníci řízení náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i náhradu nákladů námitkového a odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2019 — VFP v. Komise

(Věc T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda velkého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment v. EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Věc T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. února 2019 — Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT)**(Věc T-725/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURK

CS